

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Druk

Ten Brink, Meppel

Vormgeving

Content Innovators, Alphen a/d Rijn

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend uitgave

Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 18 september 2015

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	De geschiedenis van het Wapen
8	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
14	Deel XXIII van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
16	Oud-dienstplichtigen
19	Reservisten
20	Indië-veteranen bezoeken Nederlandse erevelden in Indonesië
22	SMC-Allerlei
30	Personalia
31	SMC-Informatie

Foto omslag:
Embleem van 41 MarEsk in
West-Duitsland, zie pagina 16

Observaties voorzitter

Vanaf 1 oktober 2012 tot 31 augustus 2015 heb ik de functie van directeur van ons museum mogen vervullen. In deze periode heb ik mij samen met de andere leden van het team (zeven vaste krachten en vijftig vrijwilligers) mogen inzetten voor ons erfgoed. Wij mogen blij zijn met en trots zijn op hetgeen mede door onze voorgangers, met steun van velen van u, in het 79-jarig bestaan van ons museum is gerealiseerd. Op 31 augustus zal ik deze functie overgedragen aan kolonel b.d. Roland van der Heijden. Ik wens hem veel succes en arbeidsvreugde toe. Elders in ons blad wordt uitgebreid bij deze functiewisseling stilgestaan. Naar aanleiding van vragen van velen wil ik benadrukken dat ik mijn functie van voorzitter van onze stichting niet zal overdragen, u blijft wat mij betreft nog een tijd met mij opgescheept!

De laatste weken zijn we binnen het bestuur geconfronteerd met een aantal langdurig zieken. We proberen met de resterende leden u allen en de stichting zo goed mogelijk te blijven dienen. Binnenkort hopen we toch weer op volle sterkte te zijn. Bij deze vraag ik begrip voor het soms ietwat trager dan anders reageren op berichten van u. Tevens wil ik allen danken die met ons meelevend en hebben meegeleefd. Hartverwarmend!

In het juni-nummer hebben we aandacht besteed aan de problematiek van de bolletjesslikkers. Jan Gaasbeek geeft in dit nummer aan hoe de KMar op Schiphol enkele jaren geleden met weinig middelen deze uitdaging het hoofd wist te bieden. In ons museum kunt u overigens het eerste slikkerstoilet en de daaraan gekoppelde spoelmachine bewonderen. Met name kinderen kunnen het niet nalaten om zelf met de in de spoelmachine bevestigde handschoenen de namaakbolletjes aan te raken!

In de Indië-rubriek treft u dit keer geen bijdrage van Arie van Veen aan. Wij hebben aalmoezenier b.d. Theo Raaijmakers bereid gevonden om verslag te doen van het bezoek dat hij onlangs met een aantal Indië-veteranen en/of hun familieleden aan de erevelden in Indonesië heeft gebracht.

In het algemene gedeelte hebben we de door Cees Zuidema gemaakte boekbespreking van het boek 'Vlucht en Verzet' opgenomen, een boek dat zeker de moeite van het lezen waard is.

De Nationale Veteranendag 2015 ligt al weer twee maanden achter ons. Net als in voorgaande jaren werd er op TV weer weinig aandacht aan de Koninklijke Marechaussee besteed. Onze webmaster heeft dat echter ruimschoots gecompenseerd door in dat weekend veel foto's op de SMC-website te plaatsen.

Op zaterdag 5 september zullen we bij het Indië-monument in Roermond onze gevallen in de periode 1945 – 1962 gedenken. Elk jaar ben ik weer onder de indruk van het gevoel van saamhorigheid dat onder de daar aanwezigen heerst. Duidelijk is te merken dat men in de Indië-periode en daarna in Korea en Nieuw-Guinea samen heel veel heeft meegemaakt. Helaas wordt het kringetje van getrouwen wel elk jaar kleiner, de leeftijd maakt dat velen de reis naar Roermond niet meer kunnen maken.

Op 2 oktober zal voor de 16e keer onze KMar Veteranendag te Apeldoorn worden gehouden. Het is de ontmoetingsplek voor de collega's (beroeps en dienstplichtig) die zich veteraan mogen noemen en de nog actief dienende collega's die over uitzendervaring beschikken. Wij dragen als stichting net als in voorgaande jaren ook weer ons steentje bij bij het organiseren van deze dag. Ik kijk er naar uit om de vele oude bekenden weer de hand te mogen drukken en wens allen een heel geslaagde dag toe.

Op 29 oktober zal onze jaarlijkse Algemene Reünie plaatsvinden. Vanwege het te verwachten aantal deelnemers zijn we ook dit jaar weer in Harskamp bij 'De Molen'. Elders in ons blad en op onze website treft u meer informatie over deze bijeenkomst aan. U kunt zich nog aanmelden bij Roel Gras.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Drone bij landingsbaan

Een Bulgaarse vrachtwagenchauffeur is op 12 juli opgepakt omdat hij een drone heeft laten vliegen bij een landingsbaan van Schiphol. Hij verloor de controle over het toestel, dat naast de baan neerkwam. De Koninklijke Marechaussee ging ter plaatse en trof een drone aan naast een landingsbaan.

De drone werd meegenomen en een onderzoek door de Koninklijke Marechaussee en de politie werd gestart. Bij een parkeerplaats werd een 22-jarige vrachtwagenchauffeur uit Bulgarije aangetroffen. Hij vertelde dat hij had gevlogen met de drone en deze niet meer onder controle had en vervolgens op de airside terecht was gekomen.

Volgens de politie heeft het vliegverkeer geen last gehad van de actie van de man en was er geen direct gevaar voor bemanningsleden en passagiers.

De drone-vlieger, een 22-jarige vrachtwagenchauffeur, moet een boete van 500 euro betalen. Drones mogen in de wijde omgeving van Schiphol niet vliegen.

Moordverdachte aangehouden

De Marechaussee heeft dinsdag op Schiphol de twintigjarige moordverdachte Ugur D. uit Rotterdam aangehouden. Hij stond sinds 17 februari op de Nationale Opsporingslijst, omdat hij wordt verdacht van betrokkenheid bij het doodschieten van de Amsterdammer Hamdi Bilir aan de Mathenesserweg in Rotterdam.

De fatale schietpartij speelde zich op 23 september vorig jaar af in een druk eethuis. Een bezoeker opende het vuur waarna Bilir ter plekke overleed. De vermoedelijke schutter, de 34-jarige Cengiz Akin, is nog steeds voortvluchtig, aldus de politie. Bij een belhuis op het Mathenesserplein krijgen Hamdi en een vriend op maandag 22 september 2014, een dag voor

zijn dood, ruzie met twee mannen. Het loopt zo uit de hand dat ze met elkaar op de vuist gaan. Uiteindelijk geeft Hamdi één van die mannen een paar flinke klappen. Die vechtpartij kan een motief zijn geweest voor zijn dood, dacht de politie eerder. Nadat de twee verdachten op de opsporingslijst werden geplaatst, kwamen er meerdere tips bij de politie binnen. 'Als gevolg van deze druk, meldde de twintigjarige verdachte zich dinsdag na zijn aankomst uit Turkije op Schiphol bij de Koninklijke Marechaussee en werd hij aangehouden', laat de politie weten. Eerder werden er al drie andere verdachten opgepakt. Die zijn inmiddels weer vrijgelaten, maar ze blijven volgens de politie verdachten in deze zaak.

Drugs in bench

De Marechaussee op Schiphol heeft op 3 augustus een vrouw uit Mexico aangehouden die verdacht wordt van het smokkelen van twee kilo cocaïne. De 53-jarige vrouw had de drugs verstopt in de bodem van een hondenkooi, waar een labrador inzat.

De douane op de luchthaven kreeg maandag een melding dat er vermoedelijk drugs verstopt zaten in de bodem van de hondenbench, een transportbox voor het vervoer van viervoeters. De douaniers troffen de verborgen drugs in meerdere pakketten aan. De eigenaresse was samen met haar hond op doorreis naar Spanje en is door medewerkers van de douane aangehouden bij het inchecken voor haar vlucht.

De aangehouden vrouw en de cocaïne zijn overgedragen aan het Drugsteam Schiphol van de Koninklijke Marechaussee, dat verder onderzoek zal doen. De labrador is overgebracht naar een dierenhotel op de luchthaven ter verzorging. De gevonden drugs hebben een straatwaarde van ongeveer tachtigduizend euro.

FRISC

Op vrijdagmiddag 29 mei werden in Harlingen de vaartuigen RR 901 en de RR 902 gedoopt door mevrouw Angeli- que de la Cousine, de directeur Douane Groningen en door mevrouw Monica den Boer, de echtgenote van CKMar.

Direct nadat de doopvrouwen de twee snelle vaartuigen hadden gedoopt, werd er champagne geserveerd en getoast. Tijdens de doopplechtigheid waren er speeches van de direc- teur Rijksrederij, David van Baarle, de Secretaris-Generaal van het ministerie van Infra en Milieu, Siebe Riedstra, mevrouw Angeli- que de la Cousine van de Douane en CKMar luitenant- generaal Hans Leijtens. CKMar haalde in zijn toespraak aan dat het maritieme dossier lang op zich heeft laten wachten. 'Nu ik hier vandaag sta voor deze doopplechtigheid, zou ik willen dat dat eerder was geweest.'

De Douane en Marechaussee gebruiken gezamenlijk de twee FRISC's (Fast Raiding Interception Special Forces Craft). De vaartuigen worden ingezet voor gerichte controles in

het Waddengebied volgens een gezamenlijke, informatie- gestuurde werkwijze van beide organisaties. De komende jaren draait de Marechaussee met de FRISC's een pilot op het gebied van maritieme grensbewaking. Deze pilot moet uitwijzen of de FRISC een toekomstig geschikt middel is voor de maritieme grensbewaking door de Marechaussee.

Oefening Eelde

Op de luchthaven Eelde werd op 7 augus- tus 2015 geoefend voor de komst van de Noorse gevangenen, volgende maand.

Een grote boevenbus van de Dienst Vervoer en Ondersteuning (DVO) reed onder begeleiding van drie geblindeerde busjes het platform op in afwachting van het vliegtuig uit Oslo. Dat kwam, maar niet echt. Een tweede bus met personeelsleden uit Veenhuizen als 'Noorse gevangenen', deed dienst als vliegtuig. Noors justitie- personeel zorgde voor de begeleiding van de nepgevangenen en de Marechaussee was er bij voor de controle. Het duurde ruim drie kwartier voordat de nepgevangenen van het nepvliegtuig in de geblindeerde boevenbus waren gestapt. 'Alle namen moesten worden gecheckt, dus dat duurt even',

verklaarde Oosterveer. Daarna reed de DVO- bus onder zware begeleiding het vliegveldter- rein af en ging over de A28 via Assen naar Veenhuizen. Volgens Justitie is de oefening goed verlopen.

Als de 242 Noorse gevangenen straks echt in de boevenbus stappen voor hun vervoer naar Veenhuizen, kunnen ze asiel aanvragen. Het gaat dan vooral om gedeti- neerden die oorspronkelijk uit Afrika komen. De Marechaussee op Eelde is verplicht de aanvraag op te nemen. Wel gaan de gedetineerden die asiel aanvragen mee naar de gevangenis Norgervhaven. Daar moeten ze de behandeling van hun aanvraag afwachten. Die aanvraag wordt vrijwel zeker afge- wezen, maar toch verwacht Justitie een hoop administratieve rompslomp.

Verborgen Verleden

Op 15 juli zijn in ons Marechausseemuseum opnamen ge- maakt voor het tv-programma 'Verborgen Verleden'.

Eén van de voorouders van Mr. Frank Visser (bekend als 'de rijdende rechter') heeft in de 19e eeuw bij de Koninklijke Marechaussee gediend. Van betrokkene zijn vrij veel gege- vens bekend in het archief van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee. Zo komt hij bijvoorbeeld nadruk- kelijk voor in een gestraftenboek en in een stamboek. De heer Visser kreeg inzage in deze informatie door de heer Henk Basten, archivaris van de Stichting. Voor het bekijken van het interview moeten we nog even geduld hebben, deze aflevering wordt pas begin 2016 uitgezonden.

PCKMAR bezoekt Irak

Medio juli week bracht plaatsvervangend commandant Koninklijke Marechaussee generaal-majoor Harry van den Brink samen met de commandant Landstrijdkrachten een bezoek aan de Capacity Building Mission Iraq (CBMI) in de Koerdische autonome regio in Noord-Irak.

Sinds februari van dit jaar worden daar onder andere door Nederlandse Peshmerga-infanteristen op basisniveau getraind. De Marechaussee draagt haar steentje bij met een artikel 4-detachement. (noot redactie: politietaak t.b.v. de strijdkrachten)

PCKMar werd door de collega's uitgebreid bijgepraat over de werk- en leefomstandigheden ter plaatse en bracht een bezoek aan een tweetal trainingslocaties. Hij liet zich voorlichten over de bouw van het nieuwe kamp nabij het vliegveld van Erbil. Hij toonde zich onder de indruk van het werk van alle defensiecollega's en was blij te constateren dat de samenwerking tussen Landmacht, Mariniers en Marechaussee rimpelloos verloopt: 'In het verleden was het gezamenlijk optrekken van verschillende bloedgroepen helaas niet altijd een gegeven. Het is fantastisch te zien dat we binnen de krijgsmacht dat ver achter ons gelaten hebben en nu, behalve veel prettiger, ook veel efficiënter kunnen samenwerken.'

Bij vertrek uit Irak gaf PCKMar aan dat voortdurend geïnvesteerd moet worden in aandacht voor de uitgezonden collega's: 'In Nederland zien we de collega's in deze en andere uithoeken nog wel eens over het hoofd. Volledig onterecht. We moeten met z'n allen voorkomen dat er zoiets bestaat als vergeten missies. Ik hoop dat mijn bezoek ervoor zorgt dat de collega's thuis ervan doordrongen raken dat de Marechaussee ook in Irak actief is. En nog belangrijker, dat de collega's die daar werken het respect en de waardering krijgen die ze verdienen.'

Patrouille voor Griekse kust

Nederlandse marechaussees gaan in een snelle patrouilleboot surveilleren voor de Griekse kust. Daarmee gaat Nederland in op een verzoek van Frontex, het agentschap dat de bewaking van de buitengrenzen van de Europese Unie coördineert.

Medewerkers van de Marechaussee moeten op de Middellandse Zee registreren welke routes mensensmokkelaars kiezen om illegale migranten naar

Europa te brengen. Als boten met migranten in de problemen komen, kan de Marechaussee worden gevraagd om hulp te bieden. De Nederlanders opereren vanaf het Griekse eiland Chios. De missie duurt van 1 juni tot 31 oktober.

Nederland draagt met deze inzet bij aan Operatie Poseidon, waarmee Frontex probeert de vluchtelingenstroom naar Griekenland in te dammen. Griekenland heeft kort geleden de plaats als koploper van Europese landen waar de meeste vluchtelingen arriveren van Italië overgenomen.

De EU werd het onlangs eens over de aanpak van de strijd tegen mensensmokkel. In de eerste fase worden de smokkelroutes in kaart gebracht, evenals de vertrekplaatsen van de boten met migranten. Ook wordt geprobeerd de identiteit van de mensensmokkelaars te achterhalen.

Daarna is het de bedoeling dat de handelaars worden opgepakt en de boten worden vernield.

Topdrukke Schiphol

Zondag 2 augustus was op Schiphol de drukste dag van het jaar. De vakantiedrukke bereikt dan een hoogtepunt.

Schiphol heeft op zondag 2 augustus een recordaantal van zo'n 197.000 passagiers verwerkt. Het gaat dan om vertrekkende passagiers, aankomende reizigers en 'overstappers'. Die 197.000 zijn er ongeveer 4000 meer dan vorig jaar op de drukste dag. Volgens de zegsman van Schiphol zijn reizigers opgeroepen zich van te voren goed voor te bereiden. Bij de Koninklijke Marechaussee lijken ze daar de vruchten van te plukken; er zijn die zondag tot ongeveer 15.00 uur 'slechts' zes nooddocumenten aangevraagd. Op een 'normale' dag overdag zijn dat er tussen de vijftien en twintig. Volgens de woordvoerder van de marechaussee verliep alles zonder incidenten. Het is „druk, maar er zijn geen bijzonderheden“. Dit weekend geldt op Schiphol als het drukste weekend van het jaar, met in totaal van vrijdag tot en met zondag meer dan 580.000 reizigers die er aankomen, vertrekken of overstappen. In de zomermaanden juli en augustus ziet Schiphol zo'n 10,8 miljoen mensen voorbij komen. Met een aantal in deze periode getoonde videoclips probeert de Koninklijke Marechaussee de grote stroom reizigers van te voren goed voor te bereiden en in goede banen te leiden en daarmee een bijdrage te leveren aan het goed functioneren van de luchthavens in Nederland. De videoclips zijn via de website te bekijken.

Reeks artikelen over de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee (KMar)

Deel XXXIII Koninklijke Marechaussee en het 'Slikkerstoilet'

In dit - al weer het 33ste - deel van de geschiedenisreeks plaatsen we een ingezonden reactie van lezer Jan Gaasbeek, hij beschrijft een wel heel bijzonder, weliswaar kort, deel van de KMar-geschiedenis, zijn ervaring met het zogeheten 'Slikkerstoilet'. We laten Jan graag aan het woord:

Voor mij ligt nummer 3, 16e jaargang, juni 2015 van Marechaussee Contact.

Een artikel in de rubriek Nestelpennen trekt mijn bijzondere aandacht: 'Slikkerstoilet - hoe werkt het eigenlijk?' Onmiddellijk gingen mijn gedachten terug naar de periode 1996 - 1999, waarin ik Hoofd Arrestanten- en Passantenwacht was bij het toenmalige District KMar Luchtvaart. Een functie die ik met 'up's en down's' vervulde. Mijn ervaringen als paviljoenshoofd en later plaatsvervangend commandant Gedetineerden Compagnie in het Militair Penitentiair Centrum Nieuwersluis en adjunct-unitdirecteur van de Penitentiaire Inrichting Nieuwersluis (afdeling belast met de opvang en het onderbrengen van uitgeprocedeerde en veroordeelde vreemdelingen) kwam mij gelukkig goed van pas. Wat een weelde als ik zie hoe een van de drie toen beschikbare slikkerstoiletten op een foto is afgebeeld. In mijn tijd was dat niet zo. De uitgepoepte bolletjes werden opgevangen in een klein afvoerputje naast een toilet in de gang van het cellencomplex. Deze bolletjes moesten door leden van het Schipholteam handmatig met de aanwezige brandslang worden schoongespoten, met een soort gasmasker op. Het burgerpersoneel van de Arrestanten- en Passantenwacht (APW) mocht dat toen nog niet doen, aangezien zij geen opsporingsambtenaar waren. In mijn tijd werd dat alsnog gerealiseerd. Het personeel ging aan het studeren en iedereen behaalde met goede cijfers het felbegeerde BOA-diploma (Bijzonder Opsporings Ambtenaar BOA). Voorwaar een prestatie! Het slikkerstoilet - want het kon zo niet langer - werd aangepast. Gekscherend werd het toilet na de aanpassing wel de 'Troon van Jan' genoemd. Ik kreeg bij het vernieuwen zeer veel medewerking van horizontaal bij de KMar ingestroomde militairen en andere bij het District Luchtvaart, op het gebied van infrastructuur en inwendige dienst werkzame, functionarissen. Ik heb altijd zeer veel waardering gehad voor het burgerpersoneel van de APW dat haar - niet door iedereen goed onderkend - zeer verantwoordelijke taken onder grote druk moest uitvoeren en dat kundig en zeer gemotiveerd deed. Personeel dat in mijn ogen ook ondergewaardeerd werd als ik het over de salariering heb. Ook mocht er door hen geen volledig KMar-uniform worden gedragen en werd men - in mijn ogen - afgescheept met wat onderdelen van het tenue. Een pet of baret en een uniformjasje was 'Not done'. Als het personeel op cursus ging naar het OCKMAR voor een voortgezette rijopleiding kregen zij onmiddellijk op hun falie als zij blootshoofds het kazerneterrein betraden. Om over bewapening maar helemaal niet te spreken. Een wapenstok

dat mocht nog net. Dus kwam het voor dat het burgerpersoneel alleen uitgerust met een wapenstok op transport ging met arrestanten indertijd ook een van de taken van de APW. Aantekenvellen heb ik er over volgeschreven met daarnaast (felle) discussies met, naar mijn mening vooringenomen, staffunctionarissen. Ik kreeg het om een of andere reden niet voor elkaar een compleet tenue en bewapening voor hen te realiseren. In mijn periode was naast het burgerpersoneel een mengeling van ander personeel werkzaam in het cellencomplex. Het betrof personeel van een bijzondere eenheid van het Gevangeniswezen van het Ministerie van Justitie, personeel van particuliere beveiligingsorganisaties zoals Group Four en Securitas, onderofficieren van de KMar en tenslotte nog marechaussees 'beroeps onbepaalde tijd' (BOT) en 'beroeps bepaalde tijd' (BBT). Ga er maar aanstaan. Overigens had ik voor dat personeel dezelfde waardering als die uitgesproken over het burgerpersoneel van de APW. Hoe het nu allemaal is geregeld weet ik niet. Misschien dat ik ooit nog eens uitgenodigd wordt om een (uitgebreid) kijkje te mogen nemen in het nieuwe Justitiecomplex op Schiphol.

Jan Gaasbeek was drie jaar van de tweehonderdjarige geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee werkzaam op een wel heel bijzonder gebied. Een periode waarin de KMar moest samenwerken met derden. Hij bewijst met zijn verhaal dat de geschiedenis van alles en iedereen is opgebouwd uit ogenschijnlijk kleine ervaringen die uiteindelijk het grote geheel vormen. De SMC-redactie dankt kapitein KMar b.d. Jan Gaasbeek voor zijn verhaal.

4 september 2015

Reünie 27e wachtmeesterkursus te Steenwijkerland

De mannen met partners van 1969-1970 komen na vijf jaar weer bij elkaar op vrijdag 4 september 2015 in de gemeente Steenwijkerland in de 'Kop van Overijssel'.

Informatie: Fred Martens | e-mail bezembek@ziggo.nl | telefoon 0527-291858.

25 september 2015 te Apeldoorn

Reünie A-school-eskadron beroeps KMar 1975-5 te Apeldoorn

Op 25 september 2015 houdt deze lichte een reünie. Hoewel de organisatie alle 1975-5'ers heeft getraceerd en aangeschreven, vermelden we op hun verzoek hier nogmaals de definitieve locatie.

Locatie: Koning Willem III kazerne Apeldoorn

Aanvang: 12.00 uur

13 september 2015

Kunstmart en Jazz te Buren

Internationale kunstmart in de tuinen van het Marechauseemuseum en 'Jazz in Buren'

Locatie: Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren

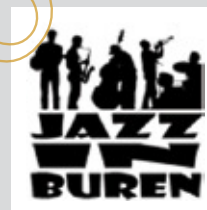
Openingstijden: 12.00 tot 17.00 uur

Informatie:

markt: www.kunstmartburen.nl

museum: www.marechauseemuseum.nl

Bezoekers aan de kunstmart krijgen korting op de entreeprijs van het museum.

23 september 2015

Reünie beroepslichting 1967-6 te Buren

Op woensdag 23 september gaan de mannen van de lichte 1967-6 met echtgenotes weer genieten van een bijeenkomst in de Dependance van het Marechauseemuseum.

Locatie: Marechauseemuseum, Buren

Informatie aanmelden: Willem van Weelden willem.van.weelden@casema.nl

24 - 27 september 2015

Nationale Taptoe te Rotterdam

Taptoe met op donderdagmiddag 24 september een speciaal evenement voor veteranen en dienstsachtoffers.

Voor alle overige belangstellenden zijn er dagelijks voorstellingen.

Het Trompetterkorps van de Koninklijke Marechausee is een van de deelnemende korpsen.

Locatie: Ahoy | Ahoyweg 10 | 3084 BA Rotterdam

Informatie: veteranen en dienstsachtoffers: zie pagina 25 van dit nummer van Marechausee Contact overige bezoekers: www.nationaletaptoe.nl/2015/

Medio september/oktober 2016

Reünie Pantserwagenpeloton KMar Zuid-Holland

Voor aankondiging

Hans de Vries (voormalig commandant van bovengenoemd peloton) is voornemens om medio **september/oktober 2016** een reünie te organiseren voor alle leden die deel uitmaken of ooit hebben uitgemaakt van het pantserwagenpeloton (Pawpel) KMar Zuid-Holland. Zij die zich hebben aangemeld zullen op de hoogte worden gehouden van de ontwikkelingen. Overigens is de reünie ook bestemd voor personen die nauw met het peloton hebben samengewerkt, zoals onderhouds-, keukengroep en dergelijke.

Informatie en aanmelden: Hans de Vries | Oever 32 | 3232 GN Brielle | 06-42720509 | vrieout@outlook.com

8 oktober 2015

Reünie dienstplichtigen 1955-4 te Schiphol

Herinnering

Op 8 oktober 2015 houdt deze lichtung weer een reünie. En wel een jubileumreünie! Het is dit jaar precies zestig jaar geleden dat 1955-4 zich meldde bij de Koninklijke Marechaussee.

Locatie: District KMar Schiphol

Informatie/aanmelden: Cees de Steur | 070 3271138 | email: Ceesentinydesteur@ziggo.nl

29 oktober 2015

Algemene SMC-reünie te Harskamp

De jaarlijkse Algemene SMC-Reünie wordt dit jaar gehouden op donderdag, 29 oktober 2015.

Locatie: Partycentrum 'De Molen', Molenweg 12, 6732 BL Harskamp.

Aanvang: 10.00 uur, zaal open: 09.30 uur.

Informatie: Uitgebreide informatie over de reünie en wijze van aanmelden op pagina 9 van Marechaussee Contact 3 juni 2015 en op www.marechausseecontact.nl

19 november 2015

Reünie beroepslichting 1971-6 te Buren

Enthousiast gemaakt door eerdere verslagen in Marechaussee Contact over reünies van opleidingspelotons hebben een aantal leden van de beroepslichting 1971-6 het initiatief genomen tot het organiseren van een reünie van hun beroepslichting. Met de nodige administratieve inspanning – en medewerking van SMC - zijn alle leden van de beroepslichting 1971-6 getraceerd.

Locatie: Marechausseemuseum Buren

Aanvang: 10.30 tot 17.00 uur

Kosten: € 30,00 per persoon

Bijzonderheid: toezegging aanwezigheid van drie kaderleden

Informatie/aanmelden: Piet Noorlander | e-mail: piet.noorlander@politie.nl

Banierwacht Veteranen Platform 2015

Tot dit jaar bestond de banierwacht van het Veteranen Platform (VP) uit een delegatie van de grootste veteranenverenigingen. Nu bestaat deze banierwacht uit veteranen van de vier krijgsmachtdelen en de nationale politie. De voorzitter van de Vereniging Jonge Veteranen, Patrick van Meenen, draagt de banier en het geheel staat onder commando van veteraan Mien Heymann (Mariniers).

Aanmelding

Aldus werden de desbetreffende veteranenorganisaties benaderd om een veteraan te leveren, zo ook de veteranenafdeling van de Stichting Marechaussee Contact (SMC). Medio mei verschenen er oproepen via de sociale media. Zonder te weten wat de consequenties zouden zijn, heeft de SMC'er Toon Hermans zich spontaan aangemeld. Ondanks het feit dat hij het veteranenschap hoog heeft staan, was het voor hem toch een sprong in het diepe. Na zijn aanmelding via SMC bleef het geruime tijd erg stil. Tot de dinsdag voor veteranendag hij een telefoontje kreeg van de directeur van het Veteranen Platform. Er was wat misgelopen in de communicatie naar alle nieuwe leden van de VP-banierwacht. Het kennismaken en vooroefenen waren er volledig bij inschoten, maar een en ander zou op veteranendag zelf, in de ochtend worden bijgespijkerd. Het verzoek was dan ook om ruim op tijd aanwezig te zijn.

Eervol

Aldus geschiedde en bij het kennismaken bleek al snel, dat iedereen zich spontaan had aangemeld en er veel zin in had. Welnu, meer was er niet nodig op zo'n stralende dag. Het vooroefenen viel enorm mee en was eigenlijk ook meer een formaliteit, want naar verluidt: 'Dat zit in ons, is er op de

Vlnr: commandant banierwacht, Marine, banierdrager, Landmacht, Politie, Marechaussee en Luchtmacht

“KW-III” al ingeramd.’ De VP-banierwacht liep helemaal vooraan in het defilé, direct aansluitend op de interservice vaandelgroep van de krijgsmachtdelen, onder wie adjudant Johan van den Bosch die de KMar-standaard droeg. Het lopen van het defilé is elk jaar een enorme eer om te mogen doen, maar om hierbij de gehele KMar te mogen vertegenwoordigen in de VP-banierwacht is toch wel helemaal geweldig. Voor zijn gevoel, heeft Toon Hermans het hele stuk vijf centimeter boven het Haagse plaveisel gelopen. Het is voor hem zeer zeker voor herhaling vatbaar.

Oproep

In 2014 is SMC gestart met het implementeren van de nuldelijnschulpverlening voor en door KMar-veteranen. KMar-veteraan Dirk van Harten is als gecertificeerde nuldelijnschelpverlener begonnen om deze hulpverlening te coördineren.

Luisterend oor

Om een landelijk dekkend netwerk te creëren waar postactieve KMar-veteranen een helpende hand willen bieden aan KMar-veteranen die behoefte hebben om in contact te komen met de nuldelijnschulpverlening, zijn er vrijwilligers nodig die dit willen en kunnen doen. Een luisterend oor willen zijn is één van de activiteiten. Daarnaast het eventueel adviseren en doorgeleiden naar het landelijk zorgloket bij het Veteraneninstituut in Doorn.

Informatieve websites

Bent u geïnteresseerd en wilt u hier meer over weten, verzoeken we u contact op te nemen met Dirk van Harten. Zie hiervoor de contact gegevens op de laatste pagina van

dit blad. Hij kan u van de nodige informatie voorzien. Ook kunt u eens een kijkje nemen op de site van het Veteranen Platform (www.veteranenplatform.nl) en DiSKv (www.diskveteranen.nl). Beide sites geven u over de nuldelijnschulpverlening voldoende informatie.

Zonnige Nederlandse Veteranendag

De eerste Nederlandse Veteranendag was ooit in de AHOY in Rotterdam. De volgende veteranendagen waren jaarlijks in Den Haag, op zaterdag 27 juni 2015 in de Residentie alweer de tiende keer. Veteranen en actief dienende militairen die alle facetten wilden meemaken moesten vroeg uit de veren, zeker als je in Groningen of Zuid-Limburg woonde. Al ruim voor 09.00 uur meldden de eersten zich op het Malieveld. De KMar-aanmeldpost van SMC die in de C-tent was, was toen ook al operationeel.

Nieuw kwartet

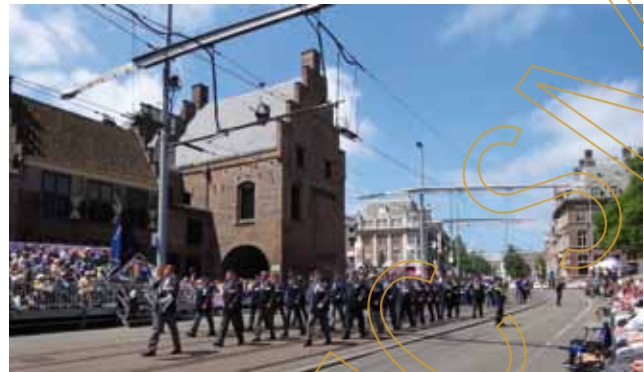
Stan Klijnhout (detachementscommandant), Jaap Gatsma (banierdrager), Cees van Ingen (coördinator) en Willem le Rütte (locatiemanager) hadden vooraf al goed werk verzet. Met name Cees van Ingen had zijn coördinatiekwaliteiten prima - en met respect - van zich laten spreken. De ruim negentig deelnemers van de Koninklijke Marechaussee (KMar), onder wie vele partners of begeleiders, kwamen langs dit aanmeldpunt. Het SMC-detachement bestond uit 35 lopers bij het defilé. Er waren vele nieuwe gezichten bij. Van Ingen: 'Dit belooft wat voor de volgende jaren. Met de ouderen erbij moeten we volgend jaar zeker veertig lopers krijgen. Ik ga mijn best doen.' Het was heel plezierig de oorlogsveteranen Van den Berg, Besançon, Hendriks enzovoorts er weer te ontmoeten.

Defilé

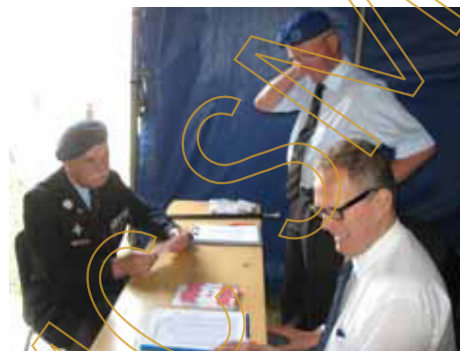
Als vanouds liep het SMC-detachement achter het Trompetterkorps Koninklijke Marechaussee (TKKMar), gevolgd door een peloton van het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum van de Koninklijke Marechaussee (OCTKMar) en het District Landelijke en Buitenlandse Eenheden (DLBE) met daartussen een Mercedes-Benz Gelände in UN-uitvoering, gevolgd door het Landelijk Tactisch Commando met een BE-peloton KMar in hun zware uitmonstering en tot slot een KMar-pantservoertuig. De KMar pakte - weliswaar op de staart van het defilé - dus toch flink uit. Ook andere groepen zoals het Korea- en het MFO-detachement kende een enkele KMar-veteraan. Nieuw was dat SMC'er Toon Hermans in de banierwacht van het Veteranen Platform was opgenomen en zich uiterst tevreden toonde. De spaarzame oorlogsveteranen van de KMar mochten op de tribune plaats nemen. Heel fijn om hen hier weer te ontmoeten, ook voor hun verhalen van toen.

Ridderzaal en Binnenhof

Ook bij de opening in de Ridderzaal was SMC vertegenwoordigd, de gezinnen Rutten, Tervooren en Van de Nes waren uitgenodigd. De vierde coryfee die vorig jaar afscheid nam, de oud-banierdrager Jan Clarijs, was ernstig ziek en kon onmogelijk komen. Daarna was er op het Binnenhof de Medal-parade, de medaille-uitreiking aan de van vredesmissies teruggekeerde militairen. Onder hen ook een delegatie KMar-personeel met SMC'er Bert van den Boorn als één van de medaille-opspelders. Speciale aandacht kreeg de uitreiking van de Nobel-insigne aan twintig Libanon-veteranen (1979-

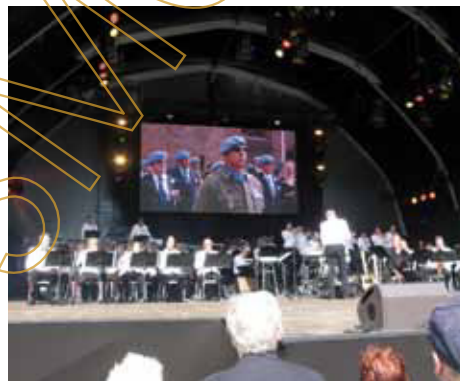

SMC-detachement breeduit langs de overvolle tribunes

Aanmeldpunt:
vlnr Fester
Tuinder, Willem
le Rütte en Cees
van Ingen

Bijpraten op elk moment
van de dag ▼

1985) onder wie de SMC'er Cor Vogelaar. De uitreiking aan de negenduizend overige Libanon-veteranen zal op een andere manier plaats vinden.

Malieveld

Het feestprogramma op het Malieveld was al begonnen. Vele artiesten traden op zoals Anneke Grönloh. De dag werd afgesloten met een optreden van Anita Meijer. Toen was het al 17.30 uur en lag het Malieveld nog flink in de zon. De KMar toonde het materieel met onder meer een pantserwagen, waarin het publiek graag een kijkje nam. In de kinderhoek was de KMar ook actief: de jeugd kon boeven vangen en in de boeien slaan. Meestal was dit hun vader. In het museumkwartier kon men informatie inwinnen bij ons Marechausseemuseum uit Buren. Waardering gaat zeker uit naar het KMar-personeel dat samen met de politie de verkeers-, beveiligings- en andere diensten verrichtte. Het was in meerdere opzichten een fantastische dag.

In de val

(gecorrigeerde versie, januari 2016)

Deel XXIII uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Tijdens de roerige septemberdagen van 1944 in Eindhoven proberen twee mannen, allebei lid van de illegale groep Partisanen Actie Nederland, twee Duitse soldaten te laten deserteren. Die voelen er wel wat voor en een afspraak wordt gemaakt.

Kort na de Nederlandse capitulatie, begin juni 1940, verbindt dienstplichtig soldaat Linders zich als marechaussee bij het Depot Koninklijke Marechaussee te Apeldoorn. Zijn opleiding daar duurt slechts één maand, want de bezetter wil de Nederlandse politie in korte tijd sterk uitbreiden. Het vervolg van zijn opleiding zal in de praktijk moeten worden georganiseerd. Ondertussen wordt hij per 5 juli ontslagen uit de vrijwillige militaire dienst, omdat de Marechaussee per die datum een burgerkorps is geworden. Zijn eerste plaatsing is de brigade Gulpen, gevolgd door de brigade Vlodrop in januari 1942. Bij de grote politiereorganisatie van maart 1943 krijgt hij een aanstelling als 'wachtmeester der Staatspolitie' en wordt ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)'. Stramproy is nu zijn nieuwe standplaats bij de gelijknamige marechaussee-groep en -post, maar na twee maanden wordt hij gedetacheerd in Maastricht.

Bij de politiereorganisatie wordt ook de recherche aangepakt. Er komen een Recherche centrale in 's-Gravenhage en Recherchehoofdafdelingen in vijf steden. Deze hoofdafdelingen functioneren als 'diensttoezichtinstantie' in hun ressort en verlenen centrale diensten als identificatie, signalering en opsporing van zware misdrijven. Linders maakt per 1 januari 1944 een overstap naar de Staatsrecherche en gaat

daar werken als politiefotograaf. Als 'rechercheur der Staatsrecherche' wordt hij ingedeeld bij de Recherche Hoofdafdeling Eindhoven, die gehuisvest is in het zogenaamde Pannenhuis aan de Stratumsedijk in Eindhoven. Zelf is hij in de kost op het adres Catharinastraat 4. Op 11 april trouwt hij in

Rechercheur Linders

In Venlo wordt op 3 mei 1918 Franciscus Gerardus Pierre Linders geboren. Frans groeit op in zijn geboorteplaats waar zijn vader als huisschilder zijn brood verdient. Na de lagere school heeft hij verschillende banen; als laatste een als winkelbediende in Maastricht. Enkele maanden na zijn negentiende verjaardag meldt hij zich voor de dienstplicht bij het 2e Regiment Infanterie in Venlo.

Door een wijziging van de dienstplichtwet in 1938 moet hij nu elf in plaats van vijf maanden dienen: eerst vijf maanden opleiding bij het 1e bataljon en daarna naar het parate 11e bataljon. In september 1938 gaat soldaat Linders met groot verlof. Maar in het jaar daarop, op 28 augustus kondigt de regering de algemene mobilisatie af en komt ook Linders weer op bij zijn regiment. Hij wordt ingedeeld bij de staf. Enkele dagen later betreft het regiment zijn kwartieren en oorlogsoptellingen in Noord-Brabant: de staf en twee bataljons ten noorden van 's-Hertogenbosch aan de Maas en een bataljon in de Peel-Raamstelling. Over zijn persoonlijke belevenissen tijdens de mobilisatie en de Duitse inval in mei 1940 zijn geen gegevens bekend.

Marechaussee Linders

Gelezen met de in Duitsland geboren Catharina Mitterbacher; enkele dagen tevoren heeft hij zich daar ingeschreven in de bevolkingsadministratie.

In maart 1944 ontstaat in Eindhoven en omgeving een illegale groepering die zich Partisanen Actie Nederland noemt. Deze PAN is een samenwerking van twee zelfstandige (niet in landelijk verband opgenomen) knokploegen en is gericht op sabotage en gewapend verzet. In juli gaan ze ermee akkoord dat er wordt samengewerkt met de landelijke sabotagecommandant. De PAN heeft in augustus al 600 man ter beschikking, maar kampt wel met een tekort aan wapens. De geallieerden naderen en dan komt op 3 september ook voor de PAN de opdracht tot spoorwegsabotage op grote schaal. Na 'Dolle Dinsdag' op 5 september wordt de PAN steeds agressiever: Duitsers worden gevangen genomen, materieel buitgemaakt, kabels over straten gespannen e.d. en vanaf de 17e wordt openlijk de strijd aangegaan.

Ook Linders maakt op enig moment deel uit van de PAN. Er is maar weinig bekend over de activiteiten waarbij hij betrokken is geweest. Zijn collega Doves schrijft: 'Heeft piloten vervoerd van Eindhoven naar verzamelplaats'. Op het zelfde adres als Linders woont ook een collega, hondengeleider Van der Leegte. Die verklaart: 'Aanvankelijk waren wij dikwijls

samen op pad voor de illegale beweging. Begin september was Linders met ziekenverlof maar bijna nooit thuis. Op 12 september des avonds omstreeks 10.30 uur werd ik door de toenmaligen inspecteur der Recherche v.d. Wiel opgebeld om direct naar het Pannenhuis te komen. Daar gekomen werd mij medegedeeld dat Linders bij een schietpartij met Duitse militairen of SD was gedood'.

Wat is er voorgevallen? Linders en Henk Streefkerk, een radiotechnicus van Philips, lopen op 11 september in de Frankrijkstraat en zien daar twee Duitse soldaten. Hun opdracht is waar mogelijk Duitsers te demoraliseren en te proberen hun wapens buit te maken. Ze knopen een gesprek aan met de twee en al snel blijkt dat de mannen oorlogsmoe zijn en willen deserteren. Ze maken een serieuze indruk en er wordt afgesproken om elkaar de volgende dag om 21.00 uur te ontmoeten bij het benzinstation op de kruising Boschdijk-Marconilaan. Ze zullen dan hun wapens meebrengen en afgeven. Linders en Streefkerk gaan direct naar het PAN-rayonkwartier en krijgen toestemming voor de actie, temeer daar ze zelf het volste vertrouwen in de zaak hebben. Wat ze niet weten is dat de soldaten het voorval aan hun commandant melden, die ze verwijst naar de *Sicherheitspolizei* (Sipo). De volgende dag worden ze daar ontvangen door de *postenführer*, *kriminal-sekretär* Weber. Er wordt een val gezet: kort voor het afgesproken tijdstip zullen ze eerst de Sipo-mannen Frohnapfel, Haasz en Kooman ontmoeten bij de nabij gelegen spoorwegovergang aan de Beukenlaan.

Over het verloop van die ontmoeting bestaan twee varianten. Eerst de versie van de PAN: Henk en Karel (met deze roepnaam wordt Linders steeds aangeduid, misschien een schuilnaam?) ontmoeten de soldaten op de afgesproken plek, maar ze hebben niet de beloofde wapens bij zich. Zij geven aan deze eerst te gaan halen wanneer Henk en Karel er ook daadwerkelijk zouden zijn. Dan nadert een personenauto, waaruit twee Sipo-mannen springen, die 'hände hoch' roepen en tegelijkertijd met hun wapens vuren. De versie van de Sipo: Bij de spoorwegovergang blijken de soldaten niet aanwezig te zijn. Ze rijden dan in de richting van het benzinstation, parkeren de auto vlakbij en stappen uit. Ze horen de soldaten 'hände hoch' roepen waarop een van de burgers (Linders) een wapen trekt en schiet. Hierop beginnen de soldaten en ook de Sipo-mannen te schieten, waarvan Kooman en Frohnapfel met een pistoolmitrailleur.

Linders wordt meteen dodelijk getroffen. Later op het hoofdbureau zien zijn collega's dat hij in buik en hoofd is geraakt door een serie kogels waarschijnlijk uit een automatisch wapen. In een van zijn zakken zit een armband van de PAN. Streefkerk weet, ondanks een schot in zijn buik, via een hek

en achtertuinen te ontkomen. Hij wordt opgevangen in een woning aan het Humboltplein en dan naar het Binnenziekenhuis gebracht. Een operatie baat niet meer en hij overlijdt in de loop van 13 of in de morgen van 14 september. In het ziekenhuis heeft wachmeester Den Braber, ook lid van de PAN, nog met Streefkerk gesproken. Over het voorval heeft hij een kort rapport geschreven, dat begint met 'Bij het om het leven brengen van mijn vriend en collega Karel Linders'.

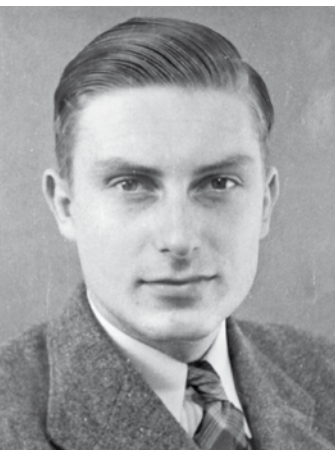
Armband van de Partisanen Actie Nederland

De ware toedracht zal verborgen blijven. Een door de Staatsrecherche opgemaakt rapport is bij het Duitse bombardement van 19 september op Eindhoven verloren gegaan. Wel is bekend dat de Sipo een onderzoek van Linders' wapen heeft geweigerd. De namen van de soldaten zijn niet bekend geworden. Van de drie direct betrokken Sipo-mannen is Frohnapfel op 10 april 1945 bij Norg in Drente gesneuveld. De Nederlander Kooman (hoofdwachtmeester der Staatspolitie, Sipo-handlanger) ontkent elke betrokkenheid bij deze zaak, zoals hij dat bij iedere aanklacht doet. Hij ontsnapt in januari 1948 uit Kamp Vught en is nooit opgespoord. *Kriminal-sekretär* Haasz vertelt de Sipo-versie en geeft ook toe dat hij op de vluchtende burger heeft geschoten. Wachmeester Den Braber wordt op 17 september dood gevonden in de Kaakstraat, gekleed in de uitmonstering van de PAN.

Frans Linders is op 16 september 1944 in Eindhoven begraven en zijn stoffelijke resten zijn in 1961 herbegraven op de gemeentelijke begraafplaats te Venlo. In Geleen staat zijn naam op het oorlogsmonument in de wijk Lindenheuvel en in die plaats is ook een straat naar hem vernoemd.

De PAN heeft bij de bevrijding van Eindhoven op 18 september het leeuwendeel van de illegale acties op zich genomen. Op 24 september wordt de PAN officieel opgeheven en gaan de leden op in de Binnenlandse Strijdkrachten. Henk Streefkerk is ook op 16 september 1944 in Eindhoven begraven en zijn stoffelijke resten zijn in 1945 herbegraven in Bussum. Zijn naam staat op het monument voor de Philipsgevallenen in Eindhoven. Op zijn overlijdensakte is als datum en tijd van overlijden 14 september te 'zes' uur geschreven. *Kriminal-sekretär* Weber is in andere zaken veroordeeld tot negentien jaar gevangenisstraf, maar wordt in 1950 opgenomen in een psychiatrische inrichting. Vermoedelijk is hij in 1953 naar Duitsland uitgezet. *Kriminal-sekretär* Haasz krijgt in een andere zaak 4,5 jaar gevangenisstraf en wordt in 1950 over de grens gezet.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. De foto van de PAN-armband en die van Linders (met hoed) zijn door battledetective.com respectievelijk gemeentepolitieeindhoven.nl beschikbaar gesteld. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marchaussee4045@gmail.com.

Henk Streefkerk
(*Naarden, 22-3-1919)

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos. Deel 15: Brigadecommandant Poulusse krijgt te maken met het aanmatigende gedrag van een jager die hem wel even zal vertellen hoe je stropers moet bekeuren, moet vervolgens op een aantal zondagen met de voltallige brigade, samen met andere brigades, de hele lange dag in het jachtveld surveilleren om Belgische stropers te snel af te zijn, doet veel moeite om een collega-marechaussee aan de studie te krijgen zodat hij wachtmeester kan worden, laat een gesjeesde student een vrolijk optreden verzorgen voor zijn luitenant, ontdekt dat de veldwachter in Aalst zich aan zijn verantwoordelijkheden onttrekt (zodat de Marechaussee het maar moet oplossen) en doet een ontdekking van amoreuze aard in een kapel.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over) grootouders. In deel 14 verhaalde hij over zijn harde militair-geneeskundige behandeling, vindt bij een kermisoproer de plaatselijke veldwachter tegenover zich, wordt overgeplaatst naar de brigade Valkenswaard, verdwaalt op zijn eerste nachtpatrouille over de uitgestrekte en mistige heidevelden en krijgt een goed beeld van de taakopvatting van de plaatselijke veldwachter.

Het aanbod van een jager

‘Een te Eindhoven wonende jager verschijnt voor kennismaking op mijn brigade met de mededeling, dat hij een gepacht jachtveld onder de gemeente Waalre heeft, met verzoek daar ook toezicht op te willen houden. Begint vervolgens mij te leren hoe ik de stropers met succes zou kunnen bekeuren. Bood mij verder een kistje fijne sigaren cadeau, dat ik beleefd weigerde te ontvangen met bijvoeging, wanneer ik geen sigaren kopen kon, ik mij maar te vrede zoude stellen met een houtje in den mond te nemen. Verder gaf hij te verstaan, dat de luitenant der marechaussee te Eindhoven een vriend van hem was. Ik beschouwde dat gezegde als een bedekte bedreiging en antwoordde hem daarop dat den luitenant-kolonel te 's Bosch zoveel hoger in rang, een vriend van mij was. Verder dat wanneer hij was uitgesproken, ik hem beleefd verzocht, met medeneming van zijn kistje sigaren, zo spoedig mogelijk te kazerne te willen verlaten daar ik mij met nuttiger werk had bezig te houden. Van dat heer heb ik later niets meer vernomen.’

Des zondags op jachtsurveillance in het jachtveld

‘Op grond van een gerucht, dat Belgische stropers zich zouden hebben uitgelaten om over de grens onder de gemeente Borkel te komen, moesten wij met de geheele brigade gedurende een aantal zondagen van des morgens tot des avonds aldaar in het jachtveld surveilleren op last van den districtscommandant. De Brigade Heeze te paard en de Brigade Bergeijk te voet benevens een aantal Rijksveldwachters moesten ons daarbij behulpzaam zijn. De veldwachter van Borkel moest ons langs de grens aanwijzing doen, zodat wij niet in conflict met België zouden komen. Voor wij ons vanuit Borkel in het jachtveld begaven verzocht ik den burgermeester in de loop van den dag op kosten

der gemeente in een café wat drinken klaar te maken om alzoo ons brood te kunnen nuttigen, dat verzoek had nogal bezwaar bij hem, doch toen ik te kennen gaf, dat ik dan al die manschappen beurtelings terug naar hun standplaats zoude zenden teneinde hun middagmaal te kunnen gaan gebruiken, stond hij toe in een aangewezen café dat drinken klaar te maken. De gemeenteveldwachter zei dat hij beslist naar de Hoogmis moest teneinde na de mis enige bekendmakingen af te lezen. Het kwam mij voor dat hij meer uit angst dan wel uit dienstbelang het terrein wilde verlaten, doordien hij zich dikwijls op Belgisch grondgebied begeven moest.’

De verandering bij rangverwisseling van marechaussee tot onderofficier

‘Een marechaussee die mij eerder herkende als uit het Westen te komen, werd al spoedig na mijn vertrek uit Moerdijk, overgeplaatst naar de Brigade Bergeijk. Op mars daarheen per spoor tot Valkenswaard moest hij verder te voet naar zijn nieuwe standplaats. Hij kon niet nalaten mij in Valkenswaard te komen bezoeken en zijn spijt telkens te betuigen over mijn verplaatsing. Toch was zijn verandering na mijn vertrek ook zeer groot en vond hij zich te Moerdijk wegens de levenswijze niet meer op zijn plaats. Het sterken drank gebruik was er buitensporig waarmee hij zich niet verenigen kon. Volgens verkregen inlichtingen was het drankgebruik op zijn nieuwe standplaats, Bergeijk, ook meer dan matig te noemen. Zo dikwijls hij voor dienst Valkenswaard passeerden, kwam hij in draf naar de brigade. Hij wist dan van geen weggaan en niet anders dan klachten werden van hem gehoord. Telkens moest ik hem er op wijzen op tijd op zijn standplaats aan te komen. Op zijn herhaaldelijk verzoek en het aanhoudende geklaag om hem van die brigade verplaatst te

Sigarenmaaksters rond
1900 in Valkenswaard

Brigade Koninklijke
Marechaussee links
op de Schoolstraat in
Valkenswaard

Wapen Valkenswaard

krijgen, gaf ik eindelijk met succes gehoor. Dikwijls heb ik hem op tekortkomingen tijdens hij onder mijn commando diende moeten en willen wijzen. Op mijn aandringen moest hij aan de studie beginnen en daarna volhouden. Dikwijls zocht hij een uitvlucht of een voorwendsel om uit te gaan in plaats van te leren. Toch heeft hij met mijn hulp en herhaaldelijk waarschuwen zover gebracht dat hij den onderofficiersrang heeft behaald en enige jaren als wachtmeester brigadecommandant. Wanneer het in een gesprek voorkwam moest hij steeds herkennen, dat hij alles aan mij te danken had. Later werd er op 't Loo ter bewaking van het Koninklijk Paleis, een wacht van marechaussee ingesteld waarvan hij commandant werd. Aan de dienst was voor iedere man een ruime toelage boven het tractement verbonden, zodat ieder gaarne daarvoor in aanmerking kwam.'

Een geestelijke student / liedjeszanger aangehouden

'Een gewezen student theologie, thans liedjeszanger/zwerfer, vergezeld van een zoogenaamde bijzitvrouw, ontmoette ik op weg zijnde naar Borkel tot bijwoning van een dienstbespreking met de Brigades Eindhoven, Bergelijk en Budel. Hij was een oud bekende van de Politie en stond thans gesignaleerd voor enige dagen hechtenis wegens dronkenschap. Onderweg deelde ik hem mede dat ik den luitenant op de bespreking verwachtte en verzocht ik hem op een door mij gegeven teken, met zijn lief ons eens zou doen genieten van een door hem grappige optreden. Al glunderend beloofde hij zulks gaarne te willen voldoen. Nadat alle dienstzaken waren besproken en ik den luitenant de aanhouding van die gesignaleerde had medegedeeld gaf ik hem ongemerkt een teken en die gewezen student richtte zich met zijn eigen hoffelijkheid op, maakte een buiging voor den luitenant en begon toen met zijn voordracht. De luitenant verkeerde

in verrukking over het werk en de houding van beide personen en vroeg wat zij toch voor een paar mensen waren waarop ik den levensloop van dien persoon voor zover mij bekend was mededeelde. Na het eindigen gaf ieder zijn voldoening te kennen benevens een kleine geldelijke gift.'

Beschuldigd van diefstal door de echtgenote van het hoofd der school

'Te Aalst was de echtgenote van het Hoofd der school door enige burens beschuldigd dat zij zich zou hebben schuldig gemaakt tot het ontvreemden van plaggen (stukken heide tot het bezigen van brandstoffen). De burens had getracht hen het leven zo ondragelijk mogelijk te maken, door iedere zondag een soort van demonstratie voor haar woning te houden, hetgeen telkens een groot aantal mensen voor haar woning lokte. Of dat mens al of niet aan die ontvreemding had schuldig gemaakt was eventueel niet te bewijzen. Haar man had zich daarover beklaagd bij den kapitein districtscommandant met als gevolg daarvan moest er geruime tijd des zondags zich twee manschappen naar Aalst begeven om te trachten aan die beweging een einde te maken. De gemeenteveldwachter ter plaatse was nimmer te zien en is hij voor mij steeds een onbekende gebleven en het scheen alsof hij voortdurend met buitenlands verlof was.'

RK kapelletje met het hoofd

'Op een RK heiligendag ging ik vergezeld van den marechaussee Pape naar een dienstbespreking te Leende-Strijp. Op onze weg over de heide moesten wij een heuvel passeren waarop zich een oud kapelletje bevond. In dat kapelletje was het hoofd van Johannes den Doper te zien op een schotel achter ijzeren tralies alsmede een groot offerblok, gesloten door een zwaar slot tegen den muur bevestigd. Van heinde en verre kwamen daar de gelovigen, lijdende aan diversen gebreken, daar bidden en offeren om alzo genezing te zoeken. Genoemde marechaussee, die nog nimmer zo iets had gezien, was zeer benieuwd dat kapelletje van binnen eens te mogen zien. Tezamen gingen wij den heuvel op en ik zei zoo stil mogelijk den heuvel te betreden. Stil en ongemerkt kwamen wij de kapel binnen en wat was onze bevinding. Geen biddende personen met maar een jeugdig verliefd stelletje, die zich aldaar kussende en stralend de liefde bedreven onder toezicht van de onthoofde Johannes den Doper. Ongestoord verlieten wij dat kapelletje en het kussende paartje.'

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d.
H.A.Basten, archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstrovers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Dienstplichtig marechaussee op vooruitgeschoven post

Al een tijdje stond op de verlanglijst van de redactie om eens een oud-marechaussee te interviewen die tijdens zijn parate diensttijd in Seedorf gelegerd was. In het bestand van SMC-begunstigers waren slechts een zevental namen te vinden. Voor mijn laatste interview als redacteur van de rubriek 'Oud-dienstplichtigen' benaderde ik Gert Eppink die onmiddellijk akkoord ging, met als resultaat dat ik me op 1 juli naar Eerbeek begaf om hem te ontmoeten. Op het opgegeven adres aangekomen bleek daar een kapsalon gevestigd, maar al gauw bleek dat Gert geen kapper was, maar de woning boven de kapsalon van zijn zoon bewoont.

Gert Eppink (1944)

Gert is geboren in Zwartebroek, een door turfsteken ontstaan dorpje, vlakbij Terschuur en Barneveld. Zijn vader die vanaf 1939 bij de Marechaussee gewerkt heeft, was daar Rijkspolitie-agent (Groep Barneveld). Lager onderwijs volgde Gert in Terschuur, een boerendorp vlakbij, met veel gemengd bedrijf. Op zijn achtste werd zijn vader overgeplaatst naar Genemuiden en twee à drie jaar later naar Twello, de familie verhuisde mee. Vanuit Twello volgde hij de middelbare school in Apeldoorn. Na zijn schooltijd werd Gert Eppink even servicemonteur tot aan zijn militaire dienst. Hiervoor werd hij gekeurd in de Boreelkazerne te Deventer, hij vroeg de Koninklijke Marechaussee aan. Eigenlijk niet vanwege een of andere specifieke drang, hoewel het feit dat zijn vader een Marechaussee-achtergrond had en politiemans was, wel een rol moet hebben gespeeld. Een tijdje later kreeg hij 'het vriendelijk verzoek' zich voor de lichting 1964-6 in Apeldoorn te melden.

Opleiding

Marechaussee Eppink ontving de voor die tijd normale opleiding, met dien verstande dat het toch het hem wel een beetje anders verging dan anderen voor en na hem. De territoriale Marechaussee werd in de beginjaren zestig geconfronteerd met het begin van een roerige periode. Er bleek behoefte aan aanwas van beroepspersoneel en dus werden marechaussees van zijn lichting naar Amersfoort uitgenodigd voor een poging hen te werven voor de beroeps. Ook moesten de prille marechaussees regelmatig klaar staan om eventueel ingezet te worden bij rellen, gijzelingen en dergelijke. Gert Eppink had, voor zijn diensttijd, al een rijbewijs en werd vanuit de rijkschool al snel doorgestuurd naar de radioschool om te worden opgeleid tot verbindingman. Een opleiding die hij afrondde en vervolgens nooit meer nodig heeft gehad... Na acht maanden Apeldoorn werd hij geplaatst bij 41 MarEsk in Harderwijk. Al tijdens de eerste maand in Harderwijk werden een vijftal marechaussees van 64-6 geselecteerd voor detachering in Seedorf. Gert Eppink was één van hen. Onwetend wat hem te wachten stond reisde hij per bus van

Escorteren van zware voertuigen door het Seedorf-detachment. Gert Eppink staat op de treeplank van een Mighty Antar lowloader

Op het station, klaar om met verlof te gaan. Derde van links: Gert op weg naar huis

Patrouille op West-Deutsche Strasse. Gert zit voorin naast de chauffeur

Gert in het burgerpak bij VW-bus en Munga

Kerst 1965 Kerstfeer (!) met kennelijke steun van Amstel
Eerste van rechts, achter de bar: Gert Eppink

Twello naar Deventer, vandaar met de militaire trein naar Enschede, waarna bij Benthuisen de NS-locomotief afgelost werd door een West-Duitse stoomlocomotief die hem stomend, piepend, fluitend en kreunend naar Seedorf bracht, waar hij bijna zes uur na het vertrek uit Twello aankwam op het , direct achter de kazerne gelegen station Godenstedt.

Kazerne Seedorf

Seedorf

In Seedorf aangekomen viel het Gert al direct op dat er een nog al informele sfeer heerste, het 41 MarEsk-detachement was maar klein , een man of vijftien. Commandant was kapitein KMar Willems, die ondersteund door een adjudant (naam onbekend), een opperwachtmeester en twee wachtmeesters, allen beroeps, (Schuurman, Bakker en Goosens) leiding gaf aan het peloton. Het eerste gebouw bij de kazerne-ingang was het Marechaussee-gebouw. Niet al te groot, met een paar kantoortjes, een plantenkamer , een bar en slaap- en verblijfruimtes. Elke dag werd gezamenlijk koffie

Stoomtrein anno 1965 Deutsche Bahn

gedronken, - een 'all ranks'-pauze ! - en er gold bijvoorbeeld geen groetplicht. De werkzaamheden bestonden onder andere uit het aan de grens overnemen van 41 Mar-Esk-escortes, dan wel het assistentie verlenen aan de collega's uit Harderwijk. En verder werden er de gebruikelijke MP-diensten verricht, zoals patrouilles, toezicht op het militaire verkeer en dergelijke. Elke zes weken kregen de Seedorf-marechaussees verlof, wat telkens een behoorlijke reis betekende.

Veel vertier was er niet, de Cadi runde er de kazernekantine. De Marechaussee vormde toch wel een eigen gesloten eenheid, maakte geen deel uit van de hoofdbewoner, de pantserbrigade, er bestond een zekere afstand tot de troepen waar toezicht op gehouden werd. Wel weet Gert zich te herinneren dat hij en enkele collega's, via een dame die schoonmaakte in het gebouw, werd uitgenodigd om mee te zingen op zangavondjes in het nabij gelegen Sellsingen, dat was in ieder geval een avondje uit.

Gert herinnert zich nog twee 'verstoringen' van de normale dagelijkse gang van zaken. In 1965 bezocht toenmalig Minister-President Piet de Jong de Seedorfse kazerne, Gert om-

Tijdens de Koude Oorlog oefenden Nederlandse troepen voornamelijk op de Noord-Duitse laagvlakten en later ook op het Franse Plateau de Millevaches. Soms ook wel elders in West-Duitsland, kenmerkend was tot 1962 in ieder geval dat het oefeningen betrof waaraan grote of kleine verplaatsingen vooraf gingen. In kolonnes verliet men de legerplaatsen (kazerne) naar het oefengebied om daar een tijdje later weer terug te keren. Dienstplichtige marechaussees escorteerden deze kolonnes en begeleiden de oefeningen met Militaire Politiediensten te velde, gebiedspatrouilles en dergelijke. Na de Berlijnse Muur-crisis besluit Nederland om een brigade van de Koninklijke Landmacht permanent in West-Duitsland te legeren. Deze 41e Pantserbrigade, in 1963 vestigt deze zich in een kazerne, in de buurt van het dorpje Seedorf, gelegen midden tussen Bremen en Hamburg. Voor de Militaire Politiediensten wordt een peloton van 41 MarEsk permanent gelegerd op deze kazerne. Rond 1980 neemt de beroeps-Marechaussee deze taak over en na het einde van de Koude Oorlog houdt ook de permanente aanwezigheid van Nederlandse troepen in Seedorf op.

Minister-president
Piet de Jong

schrijft dat als: 'Een hele heisa, een hele poespas!' En vertelde Gert over een ander merkwaardig moment: 'Als we onderweg waren was het gebruikelijk om in kazernes te gaan eten, ook in Engelse of Duitse. Op een gegeven moment werden we in een Duitse kazerne, mogelijk vanwege onze nestels, aangezien voor Nederlandse officieren. Dus aten we prima in de *Offiziers Messe*. Later ontving onze commandant een rekening voor verstrekte maaltijden. We kregen op boze toon te horen, dat we absoluut niet in een officiersmess hadden mogen eten!' en: 'Gelukkig liep het met een sisser af'.

In November 1965 werd een grote NATO-oefening gehouden, maar Gert herinnert zich de naam van deze oefening niet meer.

Ziek

Gert's marechausseebestaan in Seedorf kreeg in januari 1966 een plotselinge wending. Hij meldde zich bij de dokter - Kazerne Seedorf had een eigen Nederlands hospitaal - die hem een week in het hospitaal opnam vanwege keelontsteking. Bij controle een week later werd de ziekte van Pfeifer bij hem vastgesteld, een ziekte met vermoeidheidsverschijnselen en die meestal begint met een keelaandoening. Gert werd weer opgenomen en lag acht weken in het hospitaal. Achteraf wel erg lang, maar, ook achteraf, werd duidelijk dat in die tijd geen enkel risico genomen werd, kennelijk was defensie erg bang voor claims van afgezwaaide dienstplichtigen die 'iets' opgelopen hadden tijdens de dienstdienst.

Toen hij weer een beetje aan de beterende hand was werd Gert teruggeplaatst naar 41 MarEsk, dat intussen in Nunspeet was gekazerneerd, waar hij tot zijn afzwaaien op 18 augustus 1966 de tijd doorbracht met niet al te zware taken, als stafwacht en snelheidscontroles. Menig oud-dienstplichtig marechaussee zal zich herinneren hoe dat in die tijd ging, drie posten met een radioverbinding, vaak achter een boom of struik, langs de weg. Post 1 informeerde naar Post 2 als er een voertuig langs kwam, die drukte de stopwatch in en gaf de tijd door aan Post 3 die het voertuig indien nodig aanhield.

Burger Eppink

Na zijn dienstdienst ging Gert weer werken in de ijzerwarenbranche. Eerst in Deventer, later in Arnhem. Op 1 oktober 1971 trouwde hij en woont dan aan de Beekstraat in Arnhem. De (industriële) ijzerwarenbranche bracht hem van Arnhem, via Doesburg naar Apeldoorn. Helaas maakte hij ups en downs mee in de markt voor metaalproducten. Uiteindelijk kwam hij in de buitendienst terecht en vertegenwoordigde hij het bedrijf bij de bedrijfsmatige klanten, een echte business to business-functie. In 2004 ging hij met prepensioen, kreeg meer tijd voor zijn hobby's, fotografie en hun hond, een Appenzeller. Maar zijn grootste liefde was toch wel het klussen in huis. Vooral toen één van hun twee zoons, na een tijdje aarzelen over zijn beroepskeuze, besloot om een kapsalon te openen in Eerbeek, kon hij daar aan de slag. Intussen had het echtpaar Eppink hun Apeldoorns huis geruild met de woning van hun zoon boven de kapsalon in Eerbeek. Tijdens het interview is te zien dat Gert

een kleine verbouwing ter hand had genomen, hij blijft bezig! Om niet altijd op de bovenwoning te zitten (!) hebben Gert en zijn echtgenote een woning op Bonaire gekocht en dus brengt de KLM hen een keer of twee per jaar voor een paar maanden naar het mooie zonnige eiland en, de lezer raadt het al wel, daar knapt klusser Gert de woning met veel plezier op.

Toen door de Koninklijke Landmacht Seedorf werd opgeheven kregen de heer en mevrouw Eppink een uitnodiging om de sluitingsplechtigheden bij te wonen. Ze boekten op eigen gelegenheid een huisje en hoewel het weer bar slecht was hebben ze toch goede herinneringen overgehouden aan de sluitingsceremonie. Al was het alleen maar om weer eens op het kazerneterrein te zijn geweest. Jammer genoeg was er niemand van zijn lichte aanwezig, maar wel ontmoette Gert er enkele bekenden.

Dankzij het speurwerk van toenmalig SMC-medewerker Arie van de Landen ontving Gert een uitnodiging voor een reünie in De Cantharel bij Apeldoorn, werd SMC-begunstiger en bezocht nog enkele malen een reünie. In het Marechausseemuseum is hij ook geweest, een paar jaar geleden om het Boek over vijftig jaar dienstdienst bij de KMar op te halen. Hij komt er zeker nog eens terug.

Op de vraag wat de Marechaussee voor hem heeft betekend zegt hij, dat hij, ook al vanwege de Marechaussee- en Rijkspolitie-achtergrond van zijn vader, discipline, gehoorzaamheid, beleefdheid en sociaal gedrag als waarden van huis uit had meegekregen. Gert: 'Mijn dienstdienst heeft deze waarden alleen maar versterkt, je kwam er toch anders uit dan je er in ging...'

Met deze uitspraak kwam een eind aan mijn laatste interview als redacteur van de rubriek Oud-dienstplichtigen. Eigenlijk eindigden alle meer dan 45 interviews die ik voor ons mooie blad mocht afnemen, op vrijwel dezelfde manier. Mijn eigen terugblik op mijn dienstdienst bij 11 MarCie komt volledig overeen met al die positieve reacties...en werd feitelijk alleen maar versterkt. Dank aan al die oud-dienstplichtigen van wie ik hun dienstervaringen heb mogen neerpennen.

Hardy Damen 1960-3 oud-dienstplichtig marechaussee.

Oproep

De redactie van Marechaussee Contact zou graag in contact komen met oud-dienstplichtig marechaussee die omstreeks 1962-1964 uitgezonden zijn geweest naar toenmalig Nederlands Nieuw-Guinea. Bent u of kent u zo'n oud-dienstplichtig marechaussee dan verzoeken we u contact op te nemen met: redactiemc@gmail.com.

Beveiligingsbewustzijn

Enige tijd geleden is er vanuit de KMar een uitvraag¹ gedaan voor de inzet van reservisten voor het project 'Voor Beeld'. Dit project gaat over het - al dan niet aangekondigd - testen van het beveiligingsbewustzijn van de KMar-organisatie. De KMar heeft binnen de rijksoverheid de taakstelling 'Bewaken en Beveiligen' en functioneert daarin als het expertisecentrum.

Aanloop

In dit kader wordt er van het eigen personeel veel als voorbeeldfunctie verwacht. De doelstelling van dit project is: in de eerste fase aankondigen dat er testen op het gebied van beveiliging binnen een bepaalde tijdperiode gaan plaats vinden. Later zal dit onaangekondigd gaan gebeuren. De afgelopen maanden heeft een aantal reservisten diverse KMar-locaties en -kazernes bezocht. Voorafgaande aan een inzet werden de reservisten gebriefd door Sectie Integrale Veiligheid en van een concrete opdracht voorzien. Naast valse identiteitsbewijzen en pasjes kregen zij ook een pen waarmee heimelijke video-opnames konden worden gemaakt. Dekens, ladders, onopvallende auto's, geïmproviseerde explosieve pakketjes en fotocamera's maakten deel uit van het arsenaal waarmee zij op pad werden gestuurd.

Opdrachten

De opdrachten waren zeer gevarieerd: 1. klimmen over hekwerken (met dekens en ladders), 2. met valse pasjes en een 'verhaal' binnen zien te komen, 3. het afgeven of plaatsen van pakketjes (explosief), 4. eenmaal binnen in een locatie het bemachtigen en meenemen van documenten, wapens enz, 5. opvallend gedrag in de directe omgeving van de betreffende KMar-locatie inclusief fotograferen en 6. het verkrijgen van gerubriceerde informatie in het algemeen. De bezochte locaties

zullen niet met name worden genoemd maar het algemene beeld is dat een aantal van bovengenoemde opdrachten is gelukt. Nadrukkelijk moet worden gesteld dat het niet de intentie was en is dat medewerkers persoonlijk in deze fase worden aangesproken op fouten. Het doel is bewust te worden dat routine, het niet door vragen en/of niet controleren de zwakke kanten zijn in een beveiligingsregime. Kortom de menselijke factor als zwakke schakel.

Terugkoppeling

Een voorbeeld van een van de bovengenoemde inzetten: Het over het hekwerk klimmen, vrij bewegen over het terrein, het gebouw binnen komen door een branddeur aan de kantzijde die open was gezet voor onze rokende collega's. Vervolgens in een koffiekamer met collega's beland. Na de koffiepauze vrij door het pand gegaan en uiteindelijk aangesproken. Met behulp van een valse pas legitimiteit verkregen maar verder wel onder begeleiding rond geleid over het terrein en uiteindelijk het pand uitgegaan. Alle bevindingen zijn of worden teruggekoppeld in algemene zin op de locatieverantwoordelijken. Deze vorm van het testen van de eigen organisatie draagt bij tot een hoger bewustzijns- en alertheidsniveau van medewerkers. Men wordt zich bewust van het belang van de individuele menselijke factor in een beveiligingssysteem. En dat zijn we bij de KMar aan ons zelf verplicht. Deze oefeningen voor het op een hoger professioneel niveau brengen van de KMar-organisatie als het gaat over beveiligingsbewustzijn, zijn niet alleen leerzaam en nuttig maar vooral ook leuk om te doen. De 'lessons learned' zullen de reservisten ook meenemen naar hun eigen civiele organisatie waar zij werkzaam zijn.

¹ Uitvraag: door vragen achter iemands bedoelingen, plannen enz. - proberen te - komen - <http://www.vandale.nl>.

'Connected'

Reservist Arthur van Looij maakte deel uit van het DLBE-detachment tijdens de Nederlandse Veteranendag 2015 op zaterdag 27 juni in Den Haag. Hij vertelt:

'Ik heb even moeten nadenken over het thema voor dit stukje, maar het was mij vrij snel duidelijk na de deelname aan de Veteranendag 2015. Ik kreeg een ingeving toen ik een bebaarde veteraan met blazer vol trots met een vlag zag lopen richting het defilé. Zonder enige twijfel was deze man trots op de vlag die hij droeg - Nieuw Guinea was hier op zichtbaar - maar ik voelde meteen dat hij op iets anders heel trots was: aan zijn hand liep zijn kleinzoon. Zonder baard, maar onmiskenbaar zijn kleinzoon van een jaar of acht. Ik heb de afgelopen vier jaar meegelopen in het defilé en wat mij opvalt is dat de veteranendag steeds meer "connected" is. Je merkt het aan de hoeveelheid familie die meekomt met de veteranen, maar in het bijzonder merk je het aan de toenemende waardering van het publiek langs de route. Het voelt als een warme douche voor iedereen.

Dit is echt een warme douche, ik heb geen enkele negatieve reactie waargenomen. Alleen wat quasi grappig bedoelde pogingen om mee te tellen bij het in de maat lopen. Dit valt niet mee, want als achter je een YPR steeds gas geeft en meer dan 1 muziekkorpsen spelen is dit wel nodig. Thuis heb ik het allemaal nog even kunnen nakijken op "uitzending gemist": we liepen goed en strak langs het defileerpunt. Maar voorafgaand aan de uitzending was er een indrukwekkend verhaal over een militair die operazanger is geworden. Als jonge twintiger was hij als marinier gelegerd in Irak en had daar een moeilijke tijd gehad. Zijn maat ook en lijdt daar nu nog steeds

onder. De inmiddels operazanger zei: "Je laat je maat nooit in de steek, ook niet als je de dienst verlaten hebt." De zanger zong in de Ridderzaal en hij zorgde er natuurlijk voor dat zijn maat erbij was. Connected!'

De DLBE defileert met jonge veteranen in actieve dienst; aansluitend de groep reservisten in het blauwe gevechtspak (2014)

Pelgrimsreis naar Indonesië

Oorlogsslachtoffers zijn soms militairen, maar vaak gewone mensen; mannen en vrouwen en kinderen die hun leven verloren tijdens de Tweede Wereldoorlog of tijdens gewelddadige conflicten daarna – zoals in voormalig Nederlands-Indië. In Nederland hebben we ongeveer honderdtachtigduizend mensen die door de Oorlogsgravenstichting geregistreerd staan als oorlogsslachtoffers. Ze zijn gevallen sinds 9 mei 1940, het begin van de Tweede Wereldoorlog in Nederland. Al deze mensen hebben een verhaal en de Oorlogsgravenstichting wil de herinnering aan deze mensen levend houden door hun namen te registreren en te noemen en door het onderhouden van de graven van vijftigduizend Nederlandse oorlogsslachtoffers met een aanwijsbaar graf waar ook ter wereld.

Oorlogsgravenstichting

De Oorlogsgravenstichting (OGS) helpt nabestaanden om het graf van hun geliefde in het buitenland te bezoeken. Om dit mogelijk te maken organiseert OGS jaarlijks pelgrimsreizen naar met name Indonesië, Thailand en Birma voor nabestaanden van slachtoffers: militairen, burgers. Mensen die om het leven zijn gekomen tijdens de politioele acties, de bersiaptijd en het werken aan de Birma-spoorlijn. Op de zeven erevelden op Java liggen ongeveer vijftienduizend mensen begraven. De erevelden worden onderhouden door de Oorlogsgravenstichting.

Oorspronkelijk waren de slachtoffers begraven op 22 erevelden verspreid over de archipel. Na de onafhankelijkheid van Indonesië werd het verzoek gedaan om de slachtoffers te concentreren op zeven erevelden op Java.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Nederlands-Indië niet gespaard van oorlogsgeweld. Een onderbelichte oorlog in de Nederlandse geschiedenis. In december 1941 veroverde Japan Borneo. De slag op de Javazee – februari 1942 – markeert het einde van een heroïsche poging om de Japanners de toegang tot Java te verhinderen. Hr. Ms. de Ruijter werd getorpedeerd met Karel Doorman aan boord en eiste ongeveer duizend slachtoffers. Het Nederlands-Indisch leger kon de opmars nog tot maart 1942 verhinderen.

Daarna volgde barre tijden. Nederlandse burgers werden geïnterneerd in mannen-, vrouwen- en jongenskampen. Veel krijgsgevangenen werden gedwongen om te gaan werken

aan de Birma-spoorlijn of in de Japanse industrie.

Op 15 augustus 1945 eindigde de oorlog in Azië, maar in Nederlands-Indië ging de strijd nog door. De strijd om de onafhankelijkheid en de politioele acties eisten nog veel slachtoffers. Waar mogelijk werden deze begraven op de erevelden. Zeven liggen er die schitterend onderhouden worden door OGS.

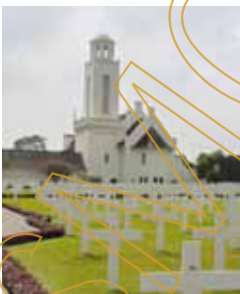
Erevelden

ANCOL-ereveld ligt bij Jakarta. Het ligt tegen de Javazee in wat oorspronkelijk moerasgebied was. Hier liggen tweeduizend slachtoffers, mannen en vrouwen die na verraad, marteling en een schijnproces door de Japanners geëxecuteerd zijn.

MENTENG PULO-ereveld ligt in Jakarta. Vierduizend slachtoffers vinden hier hun laatste rustplaats rond de simultaan-kerk. Mannen, vrouwen en kinderen uit de jappenkampen, anonieme slachtoffers en militairen die tijdens de politioele acties om het leven kwamen. Naast de Simultaan-kerk ligt een columbarium met zevenhonderd urnen van Nederlandse krijgsgevangenen die in Japan om het leven kwamen.

PANDU-ereveld ligt bij Bandung. Ook hier vinden ruim vierduizend slachtoffers hun rustplaats: KNIL militairen, burgers uit de interneringskampen en de bersiaptijd, militairen van de Koninklijke landmacht.

LEUWIGAJAH-ereveld ligt bij Cimahi. Het grootste ereveld met tweënvijftighonderd slachtoffers. Velen zijn hier herbegraven, afkomstig van begraafplaatsen op Sumatra en Borneo.

Militairen van het KNIL en de Koninklijke landmacht. KALIBANTENG-ereveld bij Semarang met drieduizend slachtoffers. Hoofdzakelijk vrouwen en kinderen die om het leven kwamen in de Japanse interneringskampen. CANDI-ereveld bij Semarang. Hier liggen elfhonderd militairen, slachtoffers van oorlogsgeweld. Soldaten die naar Nederlands-Indië gingen en hier het leven lieten. KEMBANG KUNING-ereveld bij Surabaya. Vijfduizend slachtoffers vinden hier hun laatste rustplaats. Duizend marinemen worden hier herdacht omdat hun rustplaats in de Javazee ligt. Rond het Karel Doorman-monument staan alle namen opgetekend van hen die tijdens de slag op de Javazee om het leven kwamen.

Deel van Nederlandse geschiedenis

De erevelden in Indonesië maken ons bewust van een deel van onze geschiedenis in Zuidoost-Azië. Onderbelicht in de Nederlandse geschiedenis in vergelijking met de Tweede Wereldoorlog. Een taboe waar lang niet over gesproken werd noch binnen families die daar gewoond hebben, noch door militairen die daar heengezonden waren, noch door de Nederlandse samenleving. Mensen hebben jarenlang opgesloten gezeten door dit taboe. Velen zijn getraumatiseerd door hun ervaringen en belevingen in die periode. Een trauma dat overgedragen werd op kinderen. En toch...het is nog steeds levende geschiedenis voor hen die direct betrokken zijn door het verlies van dierbaren of de opgelopen trauma's van ouders of de ervaringen die zij als kind meegemaakt hebben in de interneringskampen.

Pelgrimage

Met 28 mensen zijn we van 31 mei tot 12 juni 2015 op pelgrimsreis gegaan naar Jakarta, Bandung en Semarang om zes erevelden te bezoeken waar dierbaren, vader, moeder, opa, oma, broer of zus begraven liggen. Pelgrims zijn er door alle eeuwen heen geweest. Mensen die op weg gingen, vaak op reis naar een heilige plaats: Lourdes, Santiago de Compostella. Voor velen geldt dat ze zich op een cruciaal moment in hun leven bevinden. Vaak mensen die iets te verwerken hebben, troost en bemoediging zoeken, heelheid nastreven, de cirkel rond willen maken. Een pelgrimstocht ga je in je eentje aan, soms met een paar vrienden of dierbaren. Gaandeweg ontmoet je andere mensen, wildvreemden vaak die dezelfde weg afleggen, lotsverbonden. In die ontmoeting gebeurt iets, mensen stellen zich open en delen verhalen met elkaar, verdriet, tranen, maar ook veel plezier. Dat gebeurde ook op deze reis. Het doet mij telkens, na alle reizen die ik nu meegemaakt heb, denken aan het Emmausverhaal in Lukas 24. Vrienden van Jezus zijn op weg van Jeruzalem naar Emmaus. Jezus is gestorven. Ze zijn opstandig, verdrietig en ontgoocheld. Hun vriend is plotseling gestorven en er is niets meer over. Daar hebben ze het met elkaar over. Onderweg voegt zich een reisgenoot bij hen en al luisterend, pratend, vragend en samen etend komen ze weer langzaam bij zichzelf terug. De ontmoeting verheldert veel, opent hun ogen. Jezus is niet dood, maar leeft als ze hun ervaringen met hem doorvertellen. Ze keren gesterkt weer naar Jeruzalem terug. Ze kunnen de weg weer alleen aan.

Je hebt soms anderen nodig die je kunnen helpen door te luisteren en de goede vragen te stellen om in de spiegel van je eigen bestaan te kunnen kijken.

Deze tocht met 28 mensen was een pelgrimage. Vanuit heel Nederland zijn ze samengekomen, onbekenden, om samen aan de tocht naar Java te beginnen.

Ze hebben een gezamenlijk startpunt namelijk het verlies van een dierbare, een dierbare die nu bezocht wordt op zijn/haar laatste rustplaats op een van de erevelden in Indonesië. Heilige plaatsen. Ieder is daar op een eigen manier mee bezig om dat verlies, trauma, een plaats te geven in eigen leven. De een is al eens hier geweest, een ander komt voor de eerste keer. De een kan er gemakkelijk over praten, voor een ander is het nog steeds moeilijk. De een vindt rust en een ander wordt geconfronteerd met onafgemaakt verleden.

De groep bestaat uit 'Emmausgangers'. Mensen die op weg gaan en anderen ontmoeten. Er worden veel verhalen met elkaar gedeeld en er worden vragen gesteld. Soms roept dat emoties op. Er gebeurt wel iets in die ontmoetingen. Mensen helen aan elkaar. In alle gedeelde verhalen: wonen in Nederlands-Indië, jappenkampen, bersiaptijd, verlies van een broer tijdens de politiole acties, zijn ze daar volop met elkaar over bezig geweest.

Met een gedicht hebben we de reis afgesloten

*Omkijken? Liever niet
Want kijken, echt kijken
Doet pijn. Je voelt weer
Hoe het was, de pijn, het gemis.*

*Omkijken, liever niet
En als het moet, dan maar
Gewapend als beton, met droge ogen. Jij er niet bij.*

*Herinnering, zonder tranen
Gaat het niet. Maar door de tranen heen blijft liefde
Levend, vind jij jezelf terug.*

*Herinnering. Alleen wie om
Kan kijken, kan vooruit zien
Wie tranen zaait, zal licht
En toekomst oogsten*

Mensen hebben elkaar tijdens deze reis kunnen steunen met een arm om een schouder, er zomaar stil voor elkaar zijn, samen ervaringen delen, soms door tranen heen, samen lachen in dit o zo schitterende land.

Met een voldaan gevoel hebben we afscheid van elkaar genomen in de hoop dat ieder zijn of haar reis weer zelf kan voortzetten.

De redactie van Marechaussee Contact bedankt Theo Raaijmakers, aalmoezenier b.d. KMar voor zijn bijdrage aan ons blad, een bijdrage die aan het denken zet.

Wisseling van de wacht

Op 31 augustus 2015 zal brigade-generaal b.d. Jack Vlaming zijn functie van museumdirecteur in Buren overdragen aan kolonel b.d. Roland van der Heijden. Deze 'commando-wisseling' is voor de redactie reden om ons museum weer eens over het voetlicht te brengen. Achtereenvolgens komen beide heren aan het woord.

Jack Vlaming

Als kapitein-adjutant van Commandant Koninklijke Marechaussee raakte ik voor het eerst echt betrokken bij het museum. Destijds was je in die functie automatisch ook notulist van de vergaderingen van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee. Regelmatig mocht ik met de toenmalige generaals, generaal-majoor H.C. de Bruijn en brigade-generaal F.J. van Lier, mee naar Buren om daar het overleg met de directeur en de conservator van het museum, de kolonels b.d. A.J. Weekenstroo en T.J. Laupman, te verslaan. Het gaf mij de gelegenheid om een blik achter de schermen te werpen. Vanaf dat moment voelde ik mij betrokken bij ons museum en was ik onder de indruk van hetgeen door diverse directeuren en conservatoren was verzameld. In Buren kon je echt kennis maken met de geschiedenis van ons mooie Wapen.

Medio 2006 bracht de toenmalige staatssecretaris van defensie, de heer C. van der Knaap, een bezoek aan het bestuur van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee en aan onze 'huisbaas', het Curatorium van de Stichting Koninklijk Weeshuis te Buren. Zijn boodschap was simpel: 'ik hef dit museum op'. Hij liet zijn gesprekspartners in opperste verwarring achter. De curatoren vroegen zich af of de huur (€1,- per jaar) inderdaad te veel was, kon dat bedrag niet meer worden opgebracht!? Het bestuur vroeg zich af waar de staatssecretaris zijn recht van spreken op baseerde. De collectie en de Dependance waren immers geheel eigendom van de stichting en de huur van het Weeshuis was echt wel op te brengen. Kortom: hoe kon de staatssecretaris dit nu zeggen!? De basis bleek te liggen in de € 300.000,- subsidie die onze stichting van defensie mocht ontvangen. Ter illustratie: de musea van de andere krijgsmachtdelen kregen per jaar samen € 15.000.000,-! De subsidie aan de KMar, hoewel slechts twee % van het totaal, gaf de heer Van der Knaap dus de bevoegdheid om dit besluit te nemen. Wij (de besturen van de Stichting Vrienden van het Museum en van de Stichting Marechaussee Contact) werden op een bepaald moment, vermoedelijk tijdens het toen nog periodiek bijeenkomende voorzittersberaad, van deze ontwikkeling op de hoogte gebracht. Voor ons was dit reden om in augustus 2006 Kamervragen te stellen. Deze werden op 1 december 2006 beantwoord (brief Staatssecretaris van Defensie, d.d. 1 december 2006, kenmerk S2006038945). Die antwoorden waren zeer onbevredigend. Ik heb toen als SMC-voorzitter op 11 december 2006 een reactie op onze website geplaatst (u kunt die reactie lezen via het tabblad bestuursmededelingen van de SMC-website). In het voorjaar van 2007 heeft minister Henk Kamp (toen defensie-minister) besloten dat ons museum in Buren kon blijven, maar wel aan zou moeten

sluiten bij de toen nog op te richten Stichting Defensie Musea. Op 5 juli 2011 heb ik nogmaals via onze website de aandacht op de discussie rond ons museum gevestigd. Uiteindelijk is de discussie beslecht met de bruikleenovereenkomst die in februari 2012 door de toenmalige CKMAR, tevens voorzitter van de stichting museum, met defensie is gesloten. Zelf mag ik sinds 1 januari 2012 in het museum werken. Tot 1 oktober als plaatsvervanger van de toenmalige directeur, kolonel b.d. S.M. Klijnhout. Vanaf die datum tot 31 augustus als directeur. In deze periode was ik in de gelegenheid om te controleren of alle in het verleden met defensie gemaakte afspraken wel werden nagekomen. Tevens kon ik nagaan of ook in de geest van die afspraken werd gehandeld. Soms was het nodig om nieuwe spelers in dit veld nog eens nadrukkelijk op het verleden te wijzen. Inmiddels is in deze de rust weergekeerd en kan er binnen de geledingen van de Koninklijke Stichting Defensiemusea worden gebouwd aan het goed onder de aandacht brengen van ons museum.

Bij een vertrek past een terugblik

Bijzonder in deze is dat ik een groot deel van mijn tijd bij het museum heb mogen samenwerken met mijn echtgenote Willie. Zij heeft zich van medio 2012 tot kort voor haar overlijden in mei 2014 als vrijwilliger voor ons museum ingezet. Niet eerder in ons huwelijk hebben wij zo op één locatie met elkaar mogen werken. De diensttijd werd immers grotendeels buiten de woonplaats doorgebracht, net als bij vele anderen was er sprake van een weekendhuwelijk. We hebben er beiden van genoten. Willie kon zich uitleven als etaleuse. Poppen werden door haar opgeknapt, kale koppen werden omgetoverd tot gezichten, samen met andere vrijwilligers werd het museum stukje bij beetje voorzien van een strikt doorgevoerde huisstijl. Ik durf te stellen dat het museum er mede door haar inzet en kunde nu heel netjes uitziet. Ik heb in mijn periode kunnen doorbouwen op hetgeen door mijn voorgangers is neergezet. Bij mijn aantreden trof ik een hecht team aan, vrijwilligers en vaste krachten werkten heel

goed en intensief met elkaar samen. De onderlinge sfeer voelde en voelt als een warm bad. Financieel was alles op orde. We hadden al sinds 2005 de status van een officieel geregistreerd museum, deze status was bevestigd/herijkt in 2010. Op het gebied van beheer van de collectie voldeden we dus aan de door de museumvereniging gestelde normering. Ik kwam dus min of meer in een gespreid bed. In het team trof ik tot mijn verrassing een grote diversiteit in kennis en ervaring aan. Samen hebben we daar ons voordeel mee gedaan en veel verbeterd en vernieuwd. Zo is er een modern ICT-netwerk tot stand gekomen, is de camerabewaking zowel binnen als buiten de gebouwen geperfectioneerd, is het analoge inbraakalarmsysteem vervangen door een digitale

Roland van der Heijden

In september 1987 startte ik met de omscholingsopleiding (Marechaussee-opleiding voor officieren die van andere krijgsmachtdelen overkwamen naar de KMar). In april 1988 leverde ik onbewust een bijdrage aan de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee(KMar) ik was de eerste officier van de zeedienst van de Koninklijke Marine die overging naar de KMar.

Mijn eerste functie was die van officier toegevoegd in het district KMar Utrecht met als districtscommandant majoor Jack Vlaming. In die tijd was de KMar bezig met het voorbereiden van de reorganisatie KMar 90, die het einde betekende van de divisie laag binnen de KMar-organisatiestructuur. Na een uitzending naar Namibië startte ik op de Staf KMar op de Raamweg in Den Haag bij de Afdeling Personeel en Management-development met als afdelingshoofd luitenantkolonel Stan Klijnhout. Tijdens mijn aanwezigheid speelden onder andere het onderzoek naar de wachtmeester specifiek en de overgang van onderofficieren van de Koninklijke Landmacht naar de KMar. Na het voltooien van de Hogere Juridische Vorming aan de Universiteit van Amsterdam werd ik commandant van 41 Eskadron KMar. Daar maakte ik het opheffen van 101 BatKMar mee en zelf moest ik mijn eskadron afbouwen en het materieel gereedmaken voor opslag in een mobilisatiecomplex en ging toen op uitzending naar het Voormalig Joegoslavië (UNPROFOR). Die missie eindigde gedurende mijn verblijf, dus die mocht ik ook afbouwen. Toen realiseerde ik mij dat ik terecht kwam in de ene na de andere reorganisatie en dat hield daarna niet op. Ondertussen was de organisatiestructuur van de KMar weer gewijzigd; elk district bestond uit meerdere provincies. Het Opleidings Centrum KMar (OCKMar) diende te worden gereorganiseerd, als secretaris van een projectgroep heb ik daaraan bijgedragen. Mijn functies als hoofd S2/3 en Hoofd Dienst Grensbewaking heb ik zonder reorganisaties vervuld. Daarna werd ik Commandant van de KMar Service Unit, kreeg zo een goede kijk op de logistieke processen van de KMar en begon toen te begrijpen waarom middelen vaak niet op de gewenste tijd beschikbaar waren. Dat lag vaak meer bij de aanvragende partij dan aan de leverende partij. Ook daar heb ik een reorganisatie geleid. In de daaropvolgende functies heb ik mij voor-

versie en zal binnenkort het analoge brandalarmsysteem volgen en worden gekoppeld aan het inbraakalarmsysteem. De expositie is ingrijpend aangepast en gemoderniseerd. Onze collectie is op de juiste wijze en consistent in een database vastgelegd. We kunnen vaststellen dat we over een mooi museum beschikken, een museum dat het publiek een goed inzicht geeft in de geschiedenis van ons toch wel bijzondere Wapen / krijgsmachtdeel.

Voor mij is nu de tijd gekomen om het stokje over te dragen. Ik vind het fijn dat ik dat aan een jongere collega kan doen. Hij beschikt over recente kennis en ervaring en kan hiermee een nieuwe impuls geven aan het actueel houden van de expositie. Ik wens hem samen met het team een heel goede tijd toe.

namelijk bezig gehouden met reorganisaties binnen de KMar, zoals BBKMar 2010 (die resulteerde in de huidige districten), informatiehuishouding KMar, bezuinigingen naar aanleiding van de startbrief reorganisaties Mindef 2011 en tenslotte met de toekomstige reorganisatie van het Landelijk Tactisch Commando KMar (LTC KMar).

Naar het Marechausseemuseum

Met het oog op mijn FLO per 1 augustus 2015 ben ik vanaf maart 2014 regelmatig werkzaam geweest in het Marechausseemuseum. De drive van het team om een zo goed mogelijke collectie neer te zetten zowel qua inhoud als qua presentatiewijze is op mij overgeslagen.

De vorige directeuren hebben ieder hun bijdrage geleverd op bepaalde museale aspecten en hebben er een museum van gemaakt dat door de bezoekers zeer wordt gewaardeerd. Dit blijkt zowel uit de inhoud van het gastenboek als de mondelinge terugkoppeling die zij geven

Ik wil mij gaan richten op het presenteren van het Marechausseemuseum als een locatie, waarin de bezoeker vanuit een historisch perspectief een goed beeld krijgt wat de KMar momenteel bijdraagt aan de samenleving en dat de KMar een andere organisatie is dan de politie.

De drie huidige speerpunten van de KMar (grenspolitietaak, bewaken & beveiligen en de nationale en internationale militaire politietaken) vormen hiervoor de kapstok. In de tijdlijn wordt

vervolg van pagina 23

vanaf 1814 gewerkt naar deze huidige drie speerpunten. De bezoeker zal ook worden geïnformeerd over de toekomstige ontwikkelingen die de KMar nastreeft.

Voor wat de presentatie zal worden gezocht naar het inbrengen van beleving en meer multimediale toepassingen, om het museum aantrekkelijker te maken voor jonge(re) bezoekers. Het moet echter geen attractiepark worden, dus zal het museum ook aantrekkelijk blijven voor oudere bezoekers.

Voor wat betreft de marketing zal breder gebruik worden gemaakt van social media, om met name de jongere doelgroep te bereiken en die te verleiden ons museum te gaan bezoeken.

De komende tijd zal ik bezig zijn om dit alles in een plan te verwoorden en dat plan ter instemming voor te leggen aan de

algemeen directeur van de Koninklijke Stichting Defensiemusea. Die is onder andere verantwoordelijk voor de gepresenteerde collecties van alle defensiemusea en het ter beschikking stellen van financiële middelen ervoor.

Ik zie deze functie als een hele interessante uitdaging, die ik samen met het team van vaste medewerkers en vrijwilligers aanga. Nadat er meer duidelijkheid is over het pad dat we gaan bewandelen, zult hierover op de hoogte worden gebracht.

SMC dankt beide heren voor hun interessante bijdrage aan ons blad en wenst hen, ieder op hun eigen wijze, veel succes in de nabije toekomst.

Vierdaagsdetachement van de Koninklijke Marechaussee: 'n hecht team in super sfeer

Het Vierdaagsdetachement van de Koninklijke Marechaussee (KMar), onder commando van kolonel Harm IJzerman, passeerde vrijdag op de 'Via Gladiola' de eindstreep van de 99e editie van de Nijmeegse Vierdaagse. Aan het blauwe vaandel wapperde het oranje vaantje, dat tijdens de rust in Cuijk door plaatsvervangend commandant van de KMar (PCKMar) generaal-majoor Harry van den Brink aan het detachement werd uitgereikt.

Op de rustplaats, net over de Maas bij Cuijk, kwam het detachement een uur later dan gepland aan. Harm IJzerman: 'Op de vierde dag loop je natuurlijk toch minder fris dan op dag één. Maar we hebben vooral veel vertraging opgelopen in smalle straatjes met veel publiek. Ook bij de oversteekpunten van grote wegen bijvoorbeeld, stagneert het enorm'. PCKMar Harry van den Brink ving het detachement bij de rust op, waarna hij het oranje vaantje aan de detachements-

Cuijk

Detachement van de KMar op de pontonbrug over de Maas

commandant Harm IJzerman uitreikte. Dat de KMar dit jaar bescheiden bij de Vierdaagse aanwezig was, heeft volgens de generaal vooral ook te maken met de landelijke werkdruk bij de operationele inzet. Des te groter was zijn waardering voor de sportieve prestatie van de marechaussees. 'Jullie vertegenwoordigen de Koninklijke Marechaussee op een waardige wijze en het feit, dat jullie in privétijd aan de voorbereiding gewerkt hebben, waardeer ik zeer', liet hij het aangetreden detachement weten. 'Het zegt wat over jullie persoonlijke motivatie. Dat ik jullie dit vaantje met plezier en trots uitreik, is dan ook als blijk van grote waardering voor wat jullie hier de afgelopen vier dagen als team hebben laten zien'. Harry van den Brink benadrukte nog, dat de Koninklijke Marechaussee in de toekomst zeker deel wil blijven nemen aan de Nijmeegse Vierdaagse.

Hecht team

Terwijl verzorgers Bert van Horen en Anita Knecht van District Landelijke en Buitenlandse Eenheden (DLBE) iedereen voorzagen van eten, drinken en een opbeurend woord, toonde Harm IJzerman zich zeer tevreden over het detachement.

Dubbele rust voor het KMar-detachement, Cuijk

'Ondanks dat we in de voorbereiding nog nooit met z'n allen gelopen hebben, was het op de eerste dag al gauw een op elkaar ingespeeld team, dat goed samenwerkte. Men accepteerde elkaar snel, wat uitermate belangrijk is voor een hechte, goed functionerende groep. Uiteindelijk hebben we

maar twee uitvallers'. Opmerkelijk detail: marechaussee Anne Kevelam heeft drie dagen voorop gelopen. 'Blijkbaar liep ik in een voor iedereen goed te volgen tempo'. De Vierdaagse werd door iedereen als zwaar ervaren, maar de motivatie, inzet en uitstekende sfeer in de groep ('veel gezongen onderweg'; 'super sfeer'; 'volgend jaar weer') werd door iedereen geroemd. Bij de laatste rust bij Charlemagne ontvingen de marechaussees hun Vierdaagse kruisje. Als hart onder de riem voor de laatste loodjes naar de Via Gladiola.

Voor uitreiken vaantje spreekt PCKMar Harry van den Brink waardering voor detachement uit

61e Nationale Taptoe, Drums of Liberation

Attentie veteranen en dienstslachtoffers voor 'Meet & Greet' !

Dit exclusieve muziekfestijn vindt plaats van 24 tot en met 27 september 2015 in de AHOY in Rotterdam. Het vfonds biedt in samenwerking met het ministerie van Defensie onze veteranen en dienstslachtoffers een prachtig arrangement aan voor een bezoek aan een speciale voorstelling van de Nationale Taptoe op donderdagmiddag 24 september.

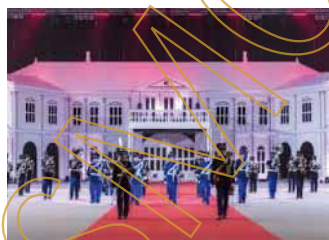
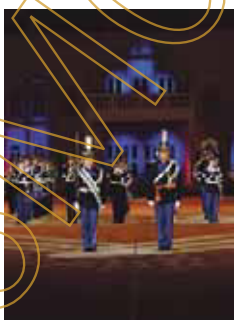

U bent met uw partner of begeleider vanaf 10.00 uur welkom in AHOY. AHOY zet de deuren wijd open voor een 'Meet & Greet' met uw vrienden en bekenden. U krijgt ook een Indisch buffet aangeboden. De voorstelling begint om 14.00 uur met een officieel woord van welkom door de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht tevens Inspecteur der Veteranen.

deze hoogste dapperheids onderscheiding. Tientallen militaire en burgermuziekkorpsen maken hun opwachting, zo ook drummer Cesar Zuiderwijk van de Golden Earring samen met de inmiddels wereldvermaarde slagwerkgroep Percossa. Het Trompetterkorps Koninklijke Marechaussee (TKKMar) zal zeker niet ontbreken.

Trompetterkorps van de Koninklijke Marechaussee

De taptoe heeft als hoofdthema 'Bevrijding en Vrijheid'. Het is dit jaar zeventig jaar geleden dat we bevrijd zijn. Ook vandaag de dag ervaren we dat vrijheid niet vanzelfsprekend is. Wederzijds respect voor elkaar is een absolute voorwaarde om in een beschaafde wereld veilig te kunnen samenleven.

Velen zetten zich daar met heldenmoed voor in, dicht bij huis en overzee. De Militaire Willems-Orde bestaat dit jaar tweehonderd jaar. Reden om in de Nationale Taptoe muzikale aandacht te schenken aan

Aanmelden

De organisatie vraagt een kleine bijdrage van 10,- per persoon. Per bestelling komen daar nog 2,50 administratiekosten bij (aanbieding geldt voor twee personen). Parkeren bij AHOY tegen een sterk gereduceerd tarief, af te rekenen bij aankomst AHOY (voordeligste optie). Willen meer familieleden of bekenden met u mee komen, dan zijn zij ook welkom. U kunt twee extra Taptoebezoekers meenemen naar het buffet en de Nationale Taptoe. Kosten bedragen € 30,- per persoon. Deze extra bestelling kunt u op uw bestelbon bij schrijven, te vinden in het veteranenblad Checkpoint. Deze stuurt u in naar het Bureau van de Nationale Taptoe. Op de bestelbon geeft u hen machtiging om het verschuldigde bedrag van uw rekening af te boeken. Zie ook de website www.nationaletaptoe.nl.

Vlucht en Verzet

In april van dit jaar werd door de uitgeverij Noordboek/ De Friese Pers Boekerij te Leeuwarden, namens de erven Piet Stavast, de vijfde druk van het boek 'Vlucht en Verzet' uitgegeven. Dit boek werd door oud-marechaussee Piet Stavast (1920-1988) geschreven aan de hand van door hem tijdens de oorlogs- en bezettingsjaren 1940-1945 bijgehouden dagboek aantekeningen. De twee eerste drukken verschenen in 1965 onder de titel 'Een doodgewone KP'er'. De derde en vierde druk zagen het licht in 1983 en 1985 maar nu met de titel 'Vlucht en Verzet'.

SMC-begunstiger Cees Zuidema zond onderstaande boekrecensie.

Piet Stavast

Wij maken kennis met de schrijver Piet Stavast. Op 10 mei 1940 als gewoon dienstplichtig Groningse jongeman bij het 12e Regiment Infanterie uit Groningen, gelegerd in Hillegom. Hij beschrijft zijn eerste oorlogs- en gevechtservaringen maar ook de capitulatie na vier dagen van het Nederlandse leger en de intocht van de in zijn ogen goed uitgeruste Duitse Wehrmacht en zijn frustratie daarover. Daarna gaat hij in op de onzekere toekomst en de voor Nederlandse militairen opengestelde mogelijkheid om te solliciteren bij de (Koninklijke... tot 15 juli 1940) Marechaussee. Hij solliciteert, wordt aangenomen en geplaatst bij de brigade Finsterwolde. Verder wordt hier beschreven, dat de verschillende brigadecommandanten in Oost-Groningen lid waren van – of sympathiseerden met de NSB (Nationaal Socialistische Beweging), veroorzaakt door de behandeling van hun collega's door de overheid tijdens de geruchtmakende 'zaak Oss' van 1938.

Weer burger en bij het verzet

Tijdens zijn plaatsing in Finsterwolde toont hij regelmatig openlijk zijn afkeer van de NSB en het nationaalsocialisme. Deze houding vormt de opmaat tot zijn eerste arrestatie. In januari 1941 wordt Piet Stavast op de brigade als verdacht van 'Deutsch-feindlich' door de Duitsers gearresteerd. Na, overigens correcte, verhoren door de Duitsers volgt overbrenging naar het Huis van Bewaring te Groningen. Door een acute ziekenhuisopname wordt zijn gevangenhouding tijdelijk onderbroken en moet hij na ontslag uit het ziekenhuis weer naar het Huis van Bewaring. Op 20 maart 1941 volgt zijn ontslag. In augustus 1941 wordt hij ontslagen bij de Marechaussee en aanvaardt hij een burgerbetrekking. In zijn hart en gedrag blijft hij echter een marechaussee. Als gevolg van de april-mei-stakingen van 1943 zijn er in zijn woonplaats Nieuwe Pekela relletjes en wordt het gemeentehuis belegerd. Verdacht als een van de aanstichters van deze belegering wordt Stavast samen met andere Pekelders weer aangehouden. In Groningen wordt hij verhoord door wrede SD'er Lehnhof en daarna met andere Pekelders als

Schützhäftling door marechaussees overgebracht naar het concentratiekamp Vught. Indringend beschrijft Stavast de vernederende behandeling(en) en de barbaarse wreedheden die de gevangenen in dat kamp moeten ondergaan. Hij werkt daar in zgn. arbeidscommando's. Hij onderneemt een poging om te ontsnappen maar ziet daar halverwege vanaf. Op een bepaalde dag wordt hij door de Duitsers ingedeeld bij een groep die naar het gijzelaarskamp Sint Michielsgestel wordt overgebracht. Zij voeren daar werkzaamheden uit ten behoeve van de gijzelaars en de dienstdoende SS'ers. Hun verblijf daar maakt honderdtachtig graden verschil met dat in concentratiekamp Vught.

In november 1943 wordt aan een aantal van hen als politieke gevangenen meegedeeld, dat zij overgebracht zullen worden naar de strafgevangenis in Utrecht. In Utrecht beraamt hij samen met een celgenoot een plan om uit die gevangenis te ontsnappen. Dat plan slaagt wonderwel en zij ontsnappen voordat de terechtzitting voor het Duitse Obergericht in december 1943 plaatsvindt. Stavast keert dan terug naar Groningen en verblijft op verschillende onderduikadressen en leidt dus een 'zwervend' bestaan. Hij wil echter daadwerkelijk iets voor het verzet betekenen en dringt er bij zijn verzetscontact op aan om ingezet te worden. Niet lang daarna krijgt Stavast bericht van dit verzetscontact en moet hij naar Sneek. In Sneek wordt hij bij de KP (Knokploeg) ingedeeld. In Friesland wordt hij vanaf begin 1944 ingezet en neemt hij deel aan diverse overvallen op distributiekantoren, politiebureaus en zwarthandelaren. Op 8 december maakt hij deel uit van de groep van 25 KP'ers - waaronder een drietal oud-marechaussees een 1 oud PT'er (Politietroeper) - die de roemruchte overval op de Leeuwarder strafgevangenis uitvoeren. Vanaf januari 1945 tot 15 april 1945 wordt nog een aantal acties uitgevoerd. De consequenties van lid zijn van de KP houdt echter ook in, dat men - bedacht en beducht voor verraad - ook nu een 'zwervend' bestaan leidt en noodgedwongen van onderduik- naar onderduikplaats verhuist.

Samenvattend:

In de verhaaltrant bemerkt men zo nu en dan dat de schrijver

- oud-opsporingsambtenaar - de 'redenen van wetenschap' hanteert. Dit is bij het lezen door mij als niet storend ervaren. Indrukwekkend zijn beschrijvingen van zijn gevangenhoudingen, het verblijf in Vught en daarna die in de gevangenis in Utrecht en de spectaculaire ontsnapping daaruit, de KP-periode in Friesland en de dilemma's die het verzetswerk daar met zich meebracht. Voor een goed begrip moet men zich bij het lezen over de KP-periode wel de schuilnamen/echte namen van de diverse KP'ers eigen maken. In het boek reflecteert Piet Stavast ook regelmatig naar de naoorlogse periode in samenhang met zijn dagboekantekeningen en herinneringen. Het is een boek zonder franje 'rechttoe rechtaan' en leest 'als een jongensboek': je wilt steeds weten hoe het verder met hem afloopt. Het waren inderdaad maar

'gewone jongens, die deden wat er gedaan moest worden'. Voor de lezer van verzets-/oorlogsliteratuur in het algemeen en die van de Koninklijke Marechaussee in het bijzonder, van harte ter lezing aanbevolen.

Het boek in paperback kost € 17,95 en is op drie manieren te bestellen:

- internet www.frieseperboekerij.nl of noordboek.nl
- telefonisch (van 9 - 17 uur): 085-1118400
- Friese Pers Boekerij/Noordboek, Antwoordnummer 379, 4000 VB Tiel

Joost Visbeen schreef zijn zevende politieroman

In het decembernummer 2012 van Marechaussee Contact werd melding gemaakt van het verschijnen van de vijfde politieroman die oud-wachtmeester Joost Visbeen schreef. Dit jaar verscheen in mei zijn, al weer, zevende politieroman met als titel 'Moord aan de Hollandse IJssel'.

Vanwege de reacties die de schrijver de vorige keer van oud-collega's ontving, verzocht hij de redactie om ook nu weer aandacht te besteden aan zijn nieuwe boek. Hieronder een korte samenvatting van zijn roman.

Moord aan de Hollandse IJssel

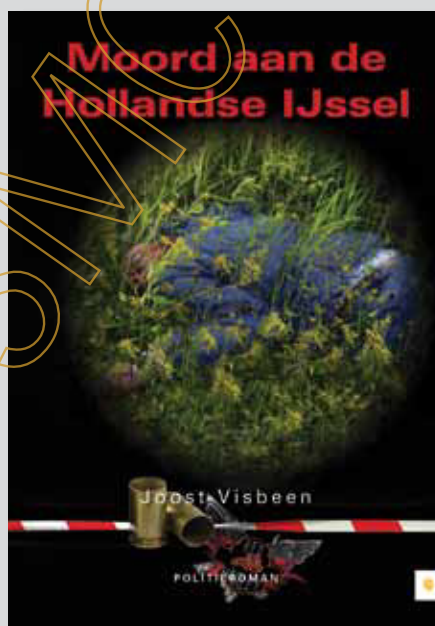
Op de oever van de Hollandse IJssel wordt het lichaam van een Rotterdamse havenbaron gevonden. De man is door een misdrijf om het leven gebracht. Hij had zich met duistere praktijken bezig gehouden en onderhield nauwe contacten met een beruchte motorgroep die zich schuldig maakte aan geweldplegingen en handel in cocaïne. Deze werd vanuit Midden-Amerika tussen de lading van zeeschepen naar de haven van Rotterdam verscheept. De rechercheurs Rus van Sint Annaland, Elza de la Fontaine en Janneke de Wilde hebben de handen eraan vol om de daders van deze bizarre misdrijven te ontmaskeren.

Joost Visbeen

Joost Visbeen is in 1937 geboren in Nieuwe Tonge. Hij begon zijn werkzame leven bij de Koninklijke Marechaussee en werkte daarna vele jaren bij de gemeentepolitie in Gouda en de regiopolitie Hollands Midden. Uiteindelijk sloot hij zijn carrière af als chef van de recherche.

Eerder verschenen van zijn hand:

Het lijk in de badkuip | Het mysterie van de verdwenen boerin | Het lijk voor het stadhuis; Moord op de hasjkoning | De Goudse gijzeling | Moord in de tunnelflat en de in het Engels vertaalde boeken: The Corpse of the Town Hall | Murder of the Hash King.

Uitgeverij: Free Musketeers in Zoetermeer.

- ISBN: 9789048437160
- Prijs € 19,95
- Meer informatie over Joost Visbeen en zijn boeken is te vinden op de website www.joostvisbeen.nl

16 jaar en al een beetje KMar-familielid

Je bent tussen de 16 en 18 jaar, je hebt je VMBO-diploma op zak en eigenlijk is het je wens 'later' bij de Koninklijke Marechaussee (KMar) te gaan. Maar 'later' is nog ver weg, want je bent nog te jong om te kunnen solliciteren. Wat doe je dan? Een tijdje niets doen en wachten tot je de minimumleeftijd van 18 jaar hebt bereikt?

De KMar heeft daar sinds kort een oplossing voor gevonden. In samenwerking met diverse ROC's (Regionaal Opvoedings Centrum) is het Brugjaar Koninklijke Marechaussee ontwikkeld.

Brugjaar Marechaussee

De KMar verwoordt het in haar wervingsadvertentie als volgt:

Wanneer je nog niet aan de minimaal gestelde leeftijd voldoet om te kunnen solliciteren bij de Koninklijke Marechaussee, bestaat de mogelijkheid om via een ROC in Amsterdam, Breda, Den Haag of Rotterdam het Brugjaar Marechaussee te volgen. Dit brugjaar is een voorbereiding op de opleiding tot marechaussee-beveiligers. Tijdens de opleiding ga je onder meer op werkdagen, waarbij het werken aan jouw leerpunten centraal staat. Als je alle deelkwalificaties met een voldoende afsluit, ontvang je aan het einde van het jaar het MBO diploma SVPB Beveiligers 2.

Je kunt met de opleiding beginnen als je voldoet aan de volgende eisen:

- Je bezit de Nederlandse nationaliteit
- Je bent minimaal in het bezit van een VMBO diploma basisberoepsgerichte leerweg met Nederlands en een vreemde taal en voor beide vakken een voldoende
- Je bent op 1 oktober van het opleidingsjaar minimaal 16 jaar en maximaal 18 jaar bij aanvang van het opleidingsjaar per 1 september
- Je hebt minstens één zwemdiploma
- Je hebt een positieve uitslag van het toelatingsonderzoek en van de medische keuring, die door de Marechaussee worden uitgevoerd

Na een positieve afronding van het Brugjaar Marechaussee kom je in aanmerking voor de opleiding marechaussee-beveiligers. Daarna word je als beveiligingsspecialist ingezet bij de beveiliging van het Koninklijk Huis en daarna bijvoorbeeld op de luchthaven Schiphol.

Op ROC en OTCKMAR

Een jaar lang volgen de leerlingen op het ROC de opleiding Beveiligers niveau 2 waarvan vijf weken op het OTCKMar in Apeldoorn worden doorgebracht. De leerlingen zijn op het opleidingscentrum intern maar in de weekenden thuis. 's Maandags worden zij bij hun school opgehaald en vrijdagmiddag weer daar naar teruggebracht.

Gedurende vijf oriëntatieweken worden de leerlingen voorbereid op de opleiding tot marechaussee-beveiligers. Tijdens die vijf weken wordt vooral aandacht besteed aan de persoonsontwikkeling, de ontwikkeling van fysieke vaardigheden en de kennismaking met een aantal militaire basisvaardigheden. Na de vijf weken bij de Marechaussee worden de leerlingen beoordeeld. Bij een voldoende beoordeling krijgen zij het Blauwe Certificaat. Het Blauwe Certificaat geeft een opleidingsgarantie bij de Marechaussee. Heeft de leerling een onvoldoende beoordeling dan krijg hij/zij een wit certificaat als bewijs van deelneming.

86 leerlingen stromen door

Het resultaat van een jaar hard werken mocht er zijn. Van de 88 leerlingen stromen er maar liefst 86 door naar de initiële opleiding marechaussee-beveiligers.

Toekomstige marechaussee's stellen de KMar aan hun familie en vrienden voor!

Certificaat is binnen!

Op 17 juni 2015 stonden 88 leerlingen op het square van de Koning Willem III-kazerne aangetreden. Een beetje nerveus en gespannen want familieleden, vrienden en vriendinnen

waren in grote getale naar de bakermat van de KMar gekomen om getuige te zijn van de uitreiking van het welverdiende certificaat.

Op vier locaties konden de gasten kennismaken met hetgeen de leerlingen gedurende deze vijf oriëntatieweken hebben meegemaakt. Zo was er een klein bivak opgezet waarbij de genodigden zelfs een hapje konden proeven van een 24-uurs pakket, een film met fragmenten van het afgelopen jaar, een mooie static show waarbij voertuigen van de marechaussee geshowd werden en niet te vergeten de KKW-sim (Klein Kaliber Wapen Simulator) waar de gasten zelf mochten schieten.

Na het uitreiken van het certificaat en lovende woorden van het kader, werden de leerlingen gefeliciteerd en onder het genot van een hapje en een drankje werden de laatste telefoonnummers uitgewisseld, bijna vakantie! Voor een aantal leerlingen was die vakantie van korte duur, zij stroomden namelijk eind juli al in, in de lichte 15-07.

in memoriam

Het Bestuur van de Stichting Marechaussee Contact heeft met verslagenheid er van kennisgenomen dat op 10 juni 2015 op 93-jarige leeftijd is overleden:

Arie Kreling

Lid in de Orde van Oranje-Nassau
 Drager van het Mobilisatie-Oorlogskruis en
 Herinneringsinsigne Binnenlandse Strijdkrachten 1940-1945

Arie was binnen de Koninklijke Marechaussee alom bekend als voormalig rij-instructeur op de Koning Willem III-kazerne. Jarelang heeft hij zich vrijwillig als SMC'er ingezet bij veel activiteiten van de stichting.

De Stichting Marechaussee Contact wenst mevrouw Annie Kreling en overige familieleden veel sterkte en kracht om dit verlies te dragen.

Veteranendag 2014: Vooroplopend in het detachement laat kapitein b.d. Jan Clarijs fier de banier neigen voor de Koning tijdens het defilé

in memoriam

Kapitein b.d. Jan Clarijs

Binnen een jaar treft een tweede overlijden het oude regelteam van de KMar-veteranen bij de Nederlandse Veteranendag in Den Haag en daarmee de hele Stichting Marechaussee Contact. Jan Clarijs nam vorig jaar afscheid als drager van de SMC-banier, eigenlijk om gewoon als detachementsloper verder te gaan. In maart constateerden artsen dat Jan darmkanker had. Een ingezette chemokuur werd doorgekruist met een darmperforatie en hij werd opgenomen in een hospice in zijn woonplaats Venlo. Daar overleed Jan op zondag 11 juli 2015 in de leeftijd van 67 jaar. De rouwkaart zegt bijzonder treffend: 'Met bewondering en respect hebben wij je afstand zien nemen van alles wat je dierbaar en lief was.' Menige KMar- en SMC-vriend of kennis ontving hij nog in het hospice. We zijn trots op Jan en zullen hem missen. Wij wensen zijn echtgenote, kinderen en kleinkinderen alle sterkte toe dit verlies te kunnen dragen. De SMC blijft Jan een warm hart toedragen. Moge hij rusten in vrede.

Nieuwe begunstigers

H.A. Basten

Ber 58-2

R.L. Kwast

SMC-donateur

A.Langeveld

Dpl 54-5; 4 DMC

A.P.C. Reijnders

Ber 70-1

UNIPTF; EUPM-1

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2887 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur.

Overleden

G.G. de Boois

Geboren 8 juli 1936

Overleden 11 mei 2015

Dpl 58-2

Th.B.J. te Brake

Geboren 06 februari 1926

Overleden 25 juni 2015

Ber

J.J.M. Clarijs

Geboren 19 oktober 1947

Overleden 11 juli 2015

Ber 65-6

UNMEE; UNIPTF

J.F. Coppens

Geboren 11 maart 1942

Overleden 16 juni 2015

Ber 60-6

H. van Dijk

Geboren 02 oktober 1936

Overleden 30 oktober 2014

Dpl 56-1

G. Hoekema

Geboren 6 oktober 1927

Overleden 15 januari 2015

Dpl; Ned. Indië; 4-5 RS; 1

MPII

L. Jansen

Geboren 28 mei 1925

Overleden 30 juli 2014

Dpl 1 DMC

Ned. Indië; 2 MPI; 3 MPIV;

St MPV

A.J.H. de Jong

Geboren 22 mei 1939

Datum overlijden niet

bekend

Dpl 59-1

**Mevr. E.C. van der Kort-
Egberts**

Geboren 15 maart 1927

Overleden 3 juli 2015

Weduwe van E.C. van der
Kort

Dpl 2 DMC; Ned. Indië;

3MPI

A.Kreling

Geboren 13 juli 1921

Overleden 10 juni 2015

NBS; Ber 45-4

G. ter Maaten

Geboren 2 juli 1933

Overleden 27 juli 2015

Dpl 53-2; 4 DMC

G. Mastenbroek

Geboren 25 juni 1944

Overleden 22 juli 2015

Dpl 64-1

K. Mulder

Geboren 7 juli 1932

Overleden 31 mei 2015

Dpl 52-2; 4 DMC

F.W.Th. Ridder

Geboren 25 maart 1922

Overleden 5 juni 2015

KNIL; 1 MPI; MPII; 2 MPIV

E.K. Rodenhuis

Geboren 6 september 1925

Overleden 28 mei 2015

Dpl 3 DMC

Ned. Indië; 3 MPIII

W.F.Th. Roosmale Npvue

Geboren 19 april 1926

Overleden 22 april 2015

OVW; Ber

P. van Schaik

Geboren 29 januari 1947

Overleden 11 juni 2015

Dpl 67-6

Mevr. M.D. Schell

Geboren 20 augustus 1929

Overleden 28 juni 2015

A.Struis

Geboren 9 oktober 1930

Overleden 27 juli 2015

Ber 54-1

R. Vermeulen

Geboren 24 december 1929

Overleden 24 november
2014

Dpl 43 DMC

Ned. Indië; 1 MPI; 3 MPV

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechausee Contact

Marechausee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechausee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
Bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechauseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechausee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Nuldlijnsondersteuning SMC-coördinator

H.J. van Harten
Oude Lagezoom 3,
4328 ED Burgh Haamstede
telefoon 06-38655572 / 0111-720326
e-mail: dvhartens@zeelandnet.nl

Indië

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC - www.marechauseecontact.nl

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

Stichting Marechausee Contact

De Stichting Marechausee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechausee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechausee.

De Koninklijke Marechausee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechausee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechausee Contact, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reünie Faciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC. Tenzij hij of zij bezwaar hiertegen aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechausee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechausee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechausee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechausee Contact'
- informeren via de website www.marechauseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechausee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Nuldlijnsondersteuning

Veteranen Platform, Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Marechausseemuseum

Marechausseemuseum in Koninklijk Weeshuis, Buren.

Het museum leidt de bezoeker langs de tijdlijn van de Marechaussegeschiedenis. Van de maréchaussée te voet uit 1814 tot de actualiteit van de Marechaussee van nu.

Het schitterende Weeshuis is een prachtige en geliefde trouwlocatie. En aan kinderen en kleinkinderen is gedacht, zij maken puzzeltochten, kunnen op de foto, klimmen in een voertuig en hebben het er naar de zin! Het Marechausseemuseum biedt daarnaast, onder de naam 'Marechaussee Meeting Point' aanlandwerkplekken en vergaderaccommodatie voor de collega's van Het Wapen.

Welkom in het
Museum der Koninklijke Marechaussee!
Opgericht in 1936.

